

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 stran
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Po tej poti se ne sme dalje!

Dne 1. aprila — nekam čuden datum — je avstrijski zvezni svet (parlament) sprejel zakon o splošni obvezni službi za javne namene z orožjem ali brez orožja, kar dejansko pomeni uvedbo splošne vojaške obveznosti v Avstriji od 19. do 42. leta. S tem zakonom se je Avstrija, to je njena vlada in njen parlament, postavila v nasprotje s sentžermensko mirovno pogodbo, sklenjeno leta 1919, ki je stopila v veljavo v juliju 1920 in ki ji prepoveduje stalno vojsko, temeljujočo na splošni vojaški obveznosti. Obenem je Avstrija, ki je članica Zveze narodov, ravnala zoper določbo iste Zveze z dne 17. aprila 1935, ki je obsodila slično postopanje narodnosocialistične Nemčije v marcu preteklega leta.

Naša vlada je v zvezi z vlado Čehoslovaške in Rumunije vložila 6. aprila protest pri dunajski vladi zoper kršitev mednarodnih pogodb ter izjavila, da ne more v nobenem primeru dovoliti, da si Avstrija jemlje pravico do enostranske akcije, ki pomeni zatajitev mednarodnih obveznosti. Zato si kraljevina Južoslavija pridrži pravico, da se naknadno izreče glede na ukrepe, ki jih bo izdala za obrambo svojih koristi. Na ta protest vlad Male antante je bil objavljen odgovor, ki ni bil na višini diplomatske olike in ki se v njem zagotavlja, da se vlada ne bo ozirala na skupni korak Male antante, češ, da je izdala zakon o uvedbi splošne vojaške obveznosti po zrelem preudarku in v zavesti, da ravna v življenjskem interesu avstrijskega naroda in za zavarovanje obstoja Avstrije. Ker je ta odgovor napravil v javnosti slab utis, se je izdalo poluradno objasnilo, da gre za poročilo časnikarske agencije, ki ga ni treba vzeti preveč resno. Mala antanta torej čaka, na uradni odgovor avstrijske vlade. Ako bi ta izostal, odnosno bil nepovoljen, bi Mala antanta morala vložiti protest pri Zvezi narodov radi kršitve mednarodnih pogodb.

V resnici je vredno najstrožje obsodbe postopanje avstrijske vlade, ki po 16letnem obstoju sentžermenske mirovne pogodbe, ki jo je Avstrija podpisala, kratkoma zanika njene določbe o vojaški organizaciji, zlasti o prepovedi splošne vojaške obveznosti. Ako je narodnosocialistična Nemčija v lanskem letu storila nekaj sličnega in s tem prekršila versajškó pogodbo, ne bi to smelo biti Avstriji v spodbudo. Saj je vsa Evropa in ves kulturni svet, ki je zastopan v Zvezi narodov, obsodil tako kršenje pravih obveznosti. Ni dvoma, da ista obsodba za-

dene tudi Avstrijo. Ako hoče ta država doseči spremembo v izvrševanju svojih pravnih obvez, izvirajočih iz mednarodne pogodbe, se to more zgoditi edino-le v sporazumu z drugimi podpisnicami te pogodbe, torej z državami Male antante. Kaj bi rekla Avstrija, ako bi n. pr. naša država izjavila, da ne prizna več tistih določb sentžermenske mirovne pogodbe, ki se tičejo ozemlja in njegove pripadnosti, zlasti tistega ozemlja, kjer prebivajo koroški Slovenci, katerim Avstrija kljub svoji mednarodno-pravni obveznosti noče dati manjšinske zaščite?!

Mala antanta mora tem bolj biti budna na braniku svojih koristi, ker je nevarnost, da bo Avstriji, ako se ji posreči ta poskus, sledila tudi Madžarska ter vpejlala splošno vojaško obveznost. Potem bi imeli močan, krepko organiziran in

najmodernejšo opremljen vojaški obroč, ki bi šegal od Rima preko Dunaja v Budimpešto ter tako deloma obdajal, deloma sekal Podonavje. Ako bi naposled slabemu zgledu še sledila Bolgarija, bi se mogel s tem v ta obroč včleniti nov člen. Tako bi se moglo razviti sredi Evrope močno zgrajeno taborišče revizionizma (preureditve sedanjih državnih mej). Na Madžarskem se uradna politika ni nikdar odrekla revizionističnih stremeljenj. V Avstriji pa so mogočne nacionalistične struje, ki s pohlepom gledajo na mariborsko okrožje in druge dele slovenskega ozemlja, češ, da je to, če ne nemško narodno ozemlje, pa vsaj nemško kulturno področje. Je torej treba previdnosti in odločnosti. Zlo je treba v kali zatreti! Po poti samovoljnih kršitev mednarodnih pogodb se ne sme iti dalje. Mednarodne pogodbe niso samo krpa papirja, ki se sme nekaznjeno vsak hip raztrgati.

V NASI DRŽAVI.

JNS poziva k nezakoniti borbi.

Svobodomiselni elementi, ki jih vodi kot najvišje načelo sveta sebičnost, se že od nekdaj skrivajo za plaščem nacionalistov. Tako tudi delajo Jeenesarji, ki so se med ljudstvom popolnoma diskreditirali ter so se vsled tega postavili kot komandanti na čelo »nacionalni fronti«. Izvršni generalski odbor te fronte sedaj razširja po državi okrožnico, ki v njej daje somišljenikom navodila za ravnanje. V tej okrožnici se povdarja, da Stojadinović-Korošcevega režima žal še ni konec, kakor je to JNS napovedala. Organiziranemu »nacionalnemu« odporu se doslej na žalost še ni posrečilo vreči to protijugoslovansko vlado radi nezadostne organizacije v narodni skupščini. Ker JNS ni uspela v skupščini, je organizirala borbo proti vladi v senatu, kjer je vlada dobila nezaupnico. Ker vlada »brez poštenja in časti« ni hotela dati ostavke, zato je dolžnost JNS pristašev, da se poslužijo drugih sredstev, da vlado vržejo.

Zato daje JNS izvršni odbor »nacionalne fronte« svojim pristašem naslednja podrobna navodila:

a) Pozivamo vse naše poverjenike, da v smislu krajevnih navodil pojačajo svoje delo in organizacijo, da bodo v slučaju

potrebe vsi nacionalni ljudje pripravljeni. Brez dela in žrtev ni pravega nacionalizma.

b) Posebno pa pozivamo nacionalno mladino, da se tesno oklene svojih preizkušenih političnih voditeljev. Mi smo naši mladini hvaležni za mnoga dela, ki jih je v preteklih dneh storila. Naj svojo organizacijo še izpopolni in borbo pojači. »Zvestoba za zvestobo«, to naj bo naše geslo!

c) Javno razpoloženje in mnenje je dragoceno za našo zmago. Poverjeniki naj zato povsod organizirajo sistematičen bojkot proti vladi in naj kot do sedaj širijo nerazpoloženje med ljudstvom s prikazovanjem znižanja plač, zvišanjem davkov, omejevanja svobode itd. Obenem naj se še bolj sistematično prikazuje skorajšnji padec vlade in nastop nacionalne fronte s politiko Velikega Kralja Mučenika. To bo pospešilo našo zmago, ker se je tudi pri zadnjih demonstracijah v Zagrebu videlo, kako zelo tako nerazpoloženje slabi vlado. Pri tem delu pa opozarjamo na skrajno previdnost, ker vladna banda povsod jezuitsko vohuni.

č) Vse delo naj se vrši le pod imenom nacionalne fronte in naj se stranka radi taktike čim manj omenja. Vsi poverjeniki, zaupniki naj se pa glede organizacije tajnega dela drže navodil, ki so jih dobili lansko leto, seveda političnemu stanju primerno.

JNS izvršni odbor nacionalne fronte torej poziva k »tajnemu delu« in vprav k uporabi zoper sedanjo zakonito vlado in zoper zakonito oblast. Ako bi se bili pod prejšnjimi režimi izdali letaki, ki bi kli-

cali na zakonito borbo zoper nasilne vladne ukrepe, bi zadele najstrožje kazni razširjevalce in prejemnike letakov do 4. in 5. kolena njihovega sorodstva. V teh letakih pa se poziva k tajni akciji, k nezakoniti borbi in k uporu!

PREDLOG ZA USTANOVITEV KMETIJSKE OSREDNJE IN BANOVINSKIH ZBORNIC.

Posebna komisija je že izdelala predlog kmetijskih zbornic v vseh podrobnostih na podlagi pooblastila v finančnem zakonu za leto 1936-1937. Predlog je objavljen in bodo sedaj poslali razni strokovnjaki tozadevna mnenja na naslov načelnika kmetijskega ministrstva.

Glavna ali osrednja zbornica.

Po načrtu bi se osnovala v Belgradu glavna kmetijska zbornica. Ta bo proučevala splošna kmetijska vprašanja in bo dajala smernice banovinskim zbornicam. Osrednja zbornica bo tudi vršila pregled banovinskih zbornic. — Glavna zbornica sestoji iz predsednikov banovinskih zbornic. Banovinske zbornice, ki imajo do 30 rednih članov, volijo iz sebe po tri predstavnike (istotoliko namestnikov), one zbornice, ki imajo po več kot 30 rednih članov, volijo še po enega predstavnika za vsake 10 članov nad 30. Praviloma pridejo v osrednjo zbornico trije predstavniki Glavne zadružne zveze, po eden predstavnik vsake kmetijske fakultete in Jugoslovanskega agronomskega združenja in trije predstavniki kmetijskih in drugih gospodarskih organizacij s sedežem v Belgradu, katere odredi kmetijski minister. Izvoljeni člani volijo med seboj predsednika, dva podpredsednika in upravni ter nadzorstveni odbor. Izvolitev predsednika velja, ko ga potrdi kmetijski minister. Mandat članov traja štiri leta.

Banovinske zbornice.

Naloge banovinskih zbornic so: zaščita kmetijskih interesov, pospeševanje kmetijstva, zbiranje materiala o produkcijah in prodajnih razmerah, davčnih zadevah, prometnih tarifah, v zvezi s trgovinskimi pogodbami z drugimi državami. Nadalje ima zbornica za nalogo sestavljati in predlagati poročila, mnenja, želje, proteste kr. vladi in kmetijskemu ministru o zakonskih načrtih itd., ki se tičejo kmetijstva, da posreduje med oblastmi, da proučuje kmetijska vprašanja, da sodeluje pri izvedbi agrarne reforme, da pristojnim banom in kmetijskemu ministru predlaga predstavitve, če opazi, da se pristojni organi ne držijo predpisov zakonov in uredb in končno, da vrši nadzorstvo nad okrajnimi kmetijskimi odbori.

Pristojna ministrstva morajo vse zakonske načrte, naredbe in uredbe, ki se tičejo kmetijstva, poslati banovinskim zbornicam v izjavo. Banovinske kmetijske zbornice bodo poslale svoje delegate v davčne, tarifne, carinske in slične komisije.

Vsaka banovinska zbornica sestoji iz toliko rednih članov in namestnikov, kolikor je v banovini okrajnih kmetijskih odborov.

V banovinskih kmetijskih zbornicah se morejo imenovati za izredne člane do ene

četrtine voljenih članov osebe, zaslužne za narodno gospodarstvo, kmetijstvo ter kmetijsko delavstvo. Imajo pa ti člani le samo posvetovalni glas.

Mandat rednih članov traja štiri leta; organi zbornice so: skupščina, upravni odbor, nadzorstveni odbor, sekcije ter predsednik. Skupščina se sestane enkrat na leto. Upravni odbor more iz svoje srede izbrati tudi izvršilni odbor z najmanj petimi člani. Nadzorstvo ima tri člane. Tudi služba v banovinski kmetijski zbornici je častna, člani imajo samo pravico za potne stroške, ko pridejo na sejo.

O zgorajnem predlogu še bomo obširno razpravljali.

»Kmetijski list« piše v svojem velikonočnem članku ob koncu: »Nikakor ne smemo dopuščati, da bi nam kdorkoli v naš življenj sejal tuje seme. Kar raste na naši njivi od naših rok vsejanega, to je — naše. Vse drugo je nevarno — je tuje.« To velikonočno željo »Kmetijskega lista« je naš slovenski kmet že izvršil. Bivša kmetijska stranka je hotela na njivo našega slovenskega krščanskega kmeta vsejati seme liberalizma. To seme je našemu kmetu nevarno, je tuje, zato ga je naš kmet odklonil s stranko vred.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Predsednik španske republike Zamora odstavljen. Španska zbornica je odstavila predsednika republike Alcala Zamoro z 238 proti 209 glasovom. Po ustavi

bo do izvolitve novega predsednika republike vršil njegovo dolžnost predsednik parlamenta Martinez Barrio, njega pa bo zastopal v zbornici prvi podpredsednik de Asua. Volitve novega predsednika se bodo vršile v nedeljo dne 10. maja t. l. na ta način, da volilci določijo delegate, ti pa izvolijo novega predsednika skupaj s 473 narodnimi poslanci, kolikor jih je doslej v skupščini. Začasni predsednik republike je takoj prisegel zvestobo ustavi. Seje parlamenta so odgodele do 15. aprila. Novi predsednik bo skoro gotovo iz vrst levičarjev in Španija bo zapadla komunizmu.

Volitve v Belgiji. Volitve v belgijski parlament bodo 4. maja, volitve v pokrajinske odbore za 7. junija.

Iz Abesinije. Italijanske čete so na pogonu za pri Ašangi jezeru premagane gardo abesinskega cesarja. Po vestih iz Pariza namerava Mussolini po zavzetju mesta Desije, kjer je bil nastanjen do pred nedavnim vrhovni štab abesinskih armad, kronati za abesinskega cesarja rasa Gukso, ki je koj po izbruhu vojne prešel na stran Italijanov in je bil že v miru poglavar severne pokrajine Tigre s prestolico Makale. Bodoči neguš Guksa je oni mož, ki bi naj sprejel mirovne pogoje, kakor jih bi narekoval Abesiniji Mussolini. V Ženevi pritiskajo Angleži na sklep miru, Italija še zavrača, ker hoče stopiti pred Društvo narodov, če bo to posredovalo sklep miru, še z večjimi uspehi na bojnem polju in predvsem z zavzetjem abesinske prestolice Addis-Abebe.

V Mariboru potrebujemo novo cerkev. Magdalenska cerkev v mariborski četrti je v povojnih letih silno narasla. Danes šteje nad 25.000 duš. Dušno pastirstvo se oskrbuje pri farni cerkvi sv. Magdalene, pri sv. Jožefu (oo. kapucini) in v kapeli Srca Jezusovega (oo. družbe Jezusove). Vse tri cerkve, ki so sicer ob nedeljah natrpne vernikov, že dolgo več ne zadostujejo za tako obširno faro. Preračunalo se je, da bi trebalo v vsaki teh cerkvic vsaj 12 sv. maš, da bi bila vsem župljanom dana prilika, zadostiti nedeljski dolžnosti. Tako mora veliko število ljudi hoditi ob nedeljah v mesto k sv. maši. Zadnje mesece se opravlja služba božja tudi v železničarski koloniji, in sicer, ker tam ni cerkve, v šolski sobi otroškega vrtca. Tri sv. maše ob nedeljah so tako dobro obiskane, da postajajo šolski prostori premajhni. Treba bo misliti na novo cerkev v tem okraju. Kot smo informirani, se je pred kratkim osnoval odbor za postavitve prepotrebne cerkve, ki bo posvečena prva v Sloveniji presv. Rešnjemu Telesu. Odbor, ki mu predseduje tamkajšnji dušni pastir g. Drago Oberžan, je že dobil oblastveno dovoljenje za zbiranje prispevkov. Takoj po veliki noči začne odbor s svojo akcijo. Potrkal bo na dobrohotna srca ter poprosil milodarov za hišo božjo, posvečeno najsvetejši Skrivnosti. Dobrim srcem priporočamo to nabiralno akcijo, zlasti še, ker naj bi nova cerkev — po željah pripravljalega odbora — pričala o globokem evharističnem življenju, ki je zlasti v zadnjih letih blagodejno zajelo lavantinsko škofijo in ker naj bi postala cerkev presv. Rešnjega Telesa srednje ognjišče lavantinske katoliške akcije.

Socialistični učitelji in vzgoja. Kako vzgojujejo socialistični učitelji mladino, dokazuje Mehika. V tej državi so vse verske šole uničene in vsa verska vzgoja prepovedana. Dovoljene so samo državne šole, kjer delujejo le svobodomiselnosti in socialistični učitelji. Vzgoja, ki jo takšni učitelji dajejo mladini, ni samo versko-brezbrižna ali brezverska, marveč tudi protiverska in protibožna. Nežni mladini se vceplja v srce vprav sovraštvo proti Bogu in cerkvi in tudi proti tistim, ki so ostali zvesti Bogu in veri. Mladina se hujška proti tistim, ki še hodijo v cerkev. Svobodomiselnost-komunističnim vzgojiteljem ni dovolj, da je mladino odvrnila od obiskovanja službe božje in prejemanja zakramentov, mladina mora tiste sovražiti, ki še hodijo v cerkev in prejemajo zakramente. Zato hujškajo mladino k napadanju tistih, ki obiskujejo cerkve. Tako se je zgodilo v krajih Felipe, Bórreres, Mochas in Guanajuato. Od učiteljev, odnosno profesorjev zapeljana in nahujškana mladina je napadla ljudi, ki so prišli iz cerkve. Nastal je vrvež in tepež. Nasledek je bil ta: 16 ubitih oseb in 25 težko ranjenih. Med ubitimi je tudi nekaj otrok. Ker je bilo ljudstvo razburjeno radi posledic brezbožniške vzgoje, ki jo učitelji v državnih šolah, plačani od ljudstva, dajejo mladini, je moralo priti vojaštvo, da vzpostavi red. Ker tudi vojaštvo ni zadostovalo, je moral sam državni predsednik Cardenas iti med razburjeno ljudstvo, da ga pomiri. Najbolje in edino pametno bi bilo, da bi svobodomiselnosti in socialistične učitelje odstavili, da ne bi več kvarili mladine in razburjali staršev.

Mamica, uči z menoj..

Najlepša dolžnost matere je vzgoja otrok. Prav tako pa mora skrbeti, da je tudi njih perilo vedno čisto. Ali je pa potrebno, da se muči ure in ure in s tem zanemarija svoje otroke?

Nikakor ne — kajti danes ima Schichtov Radion, ki brez truda opere perilo. In kako preprosto je to: najprej raztopi Radion v mrzli vodi in ko raztopina s perilom zavre, kuhaj 15 minut. Nato perilo izperi najprej v topli, potem pa še v mrzli vodi — in perilo bo belo kakor sneg.

Schichtov RADION pere vse

Dollfussov gozd v Palestini. V Nazaretu je staro avstrijsko gostišče, ki je oskrbelo zanimiv spominek od političnih sovražnikov kruto umorjenemu avstrijskemu kanclerju Dollfussu. Nad gostiščem je grič, na katerem so ustvarili Dollfussov gozd in vsadili Dollfussov hrast. Gozd tvorijo sama mlada drevesa (okoli 1000), ki jih je angleška uprava sv. dežele dala v to svrhu na razpolago. Dne

14. marca je bila v Nazaretu slovesna blagoslovitev tega gozda. Avstrijski generalni konzul dr. Jorda je vsadil Dollfussov hrast, vikar latinskega patriarha za Galilejo monsignor Paskal Appodia pa je izvršil blagoslovitev Dollfussovega gozda. Oskrbo in varstvo gozda so prevzeli usmiljeni bratje, ki upravljajo avstrijsko gostišče v Nazaretu.

s tračnic, a kljub temu mu je tretja lokomotiva v gležnju odrezala desno nogo.

Smrtna nesreča otroka. V Bukovcih pri Ptujju sta se igrala v odsotnosti staršev 13letni Janez Negač in dveletni Franček, najemnikova sinova. Ko je stopil starejši Janez v kuhinjo po kruh, se je Franček zgubil za hlev, padel v gnojnično jamo in utonil.

Sreča v nesreči. Na Gaščejskem klančju pri Kranju je privozil navzdol precej naglo osebni avto, katerega je šofiral visokošolec Miško Puck. Avtomobil se je zaletel z vso silo ob železno ograjo, jo podrli, se prevrnil in obvisel z zadnjim delom nad 20 m globokim prepadom. V avtomobilu sta bila Puckova mati in šofer. Poškodovan ni bil nikdo.

Otrok povzročil z igrakanjem ogenj. Triletni sinko posestnika Franca Gvozde iz Velikih Brusnic pri Novem mestu se je igral s slamo. S šopom slame se je približal ognju, ki je v kuhinji gorel pod kotlom. Slama se je vnela in z gorečo slamo je zbežal fantek na dvorišče, kjer jo je odvrget. Na mah so bila v ognju gospodarska poslopja. Domači so bili ob izbruhu požara zdoma in so omejili požar gasilci in sosedje.

Po požaru uničena domačija. V Zapouju nasproti postaji Kresnice pri Ljubljani se je pojavil ogenj na domačiji posestnika štražarja, po domače Lavrinca. Pogorelo je gospodarsko poslopje ter svinjak, le hišo so nekoliko obvarovali. Živino so rešili. Gasilci so oteli sosedje.

Razne novice.

Mariborska železniška posvetovanja zaključena. Med zastopniki naših in avstrijskih železnic so pričela v Mariboru dne 2. aprila posvetovanja zaradi obmejnega kolodvora, ki bo slovesno otvorjen dne 15. maja t. l. Mariborska železniška konferenca se bo glede nekaterih podrobnosti nadaljevala na Dunaju. Na Dunaju bodo sestavili posebno pogodbo, ki bo podpisana v Beogradu in bo postala takoj po podpisu pravomočna in jo bosta izvajali naša država in Avstrija.

Maribor dobi salezijance. Knezoškofijski ordinarijat je kupil v Magdalenskem

Osebne vesti.

Visoka odlikovanja slovenskih duhovnikov. Ban g. dr. M. Natlačen je izročil v palači banske uprave v Ljubljani s prišrčnim nagovorom od kraljevega namestništva podeljena visoka odlikovanja naslednjim zaslužnim slovenskim duhovnikom: ljubljanskemu proštu g. Ignaciju Nadrah red sv. Save II. razreda; mariborskemu proštu g. dr. M. Vraber, novomeškemu proštu g. Karlu Čerin in župnikoma Josipu Lavtižar in p. Kazimirju Zakrajšek red sv. Save III. razreda. Odlikovancem čestitamo!

60letnica našega Kneippa. Cela Slovenija in dober del Hrvaške poznata Julija Vajdo, nadžupnika pri Sv. Križu pri Rog. Slatini. Rojen je Varaždinec. V mašnika je bil posvečen 25. septembra 1898. Služboval je v Ptujju, pri Sv. Križu na Slatini, v Marenbergu, v Konjicah, na Prihovi in sedaj na Slatini. Vsi poznamo njegovo gorečo duhovniško dušo, ki skrbi nesebično ter požrtvovalno tudi za lajšanje telesnega gorja po Kneippovem in samostojnem načinu zdravljenja vseh bolezni in posebno še notrajnih, katerim tolikokrat študirani strokovnjaki niso kos, a naš jubilar jih zmaga ali omili s tem, kar mu nudi narava — s čaji iz raznih cvetlic. Našega vsestransko delavnega in pri vseh priljubljenega slavljenca naj nam lj. Bog ohrani do nadaljnjih jubilejev tako čvrste, zadovoljnega in veselega, kakor je kot 60letnik!

G. Fr. Jazbinšek — petdesetletnik. V teh dneh obhaja župnija Sv. Trojica v Halozah vesel dogodek. Njen župnik g. Franc Jazbinšek obhaja lepo obletnico srečanja z Abrahamom, 50letni življenjski jubilej. Rodil se je 31. marca 1886 v St. Vidu na Planini. Po maturi je vstopil v bogoslovje, bil v vihnem letu 1914 posvečen v mašnika, nastopil dušno pastirstvo in bil v raznih krajih in v različnih službah. Koncem leta 1913 je bil postavljen za župnijskega upravitelja pri Sveti Trojici v Halozah. G. slavljenec želi farani, številni prijatelji in vsi, ki ga dobro poznajo in smo bili deležni njegovega gostoljubja: še mnogo srečnih in blagoslovljenih let! Na mnoga leta!

Peroka. Na veliko soboto sta bila poročena v mariborski frančiškanski baziški gospica Mara Žebotova, hčerka bivšega poslanca in podžupana mesta Maribor g. Franjo Žebota, ter g. inženjer Vilko Beniger, tehnični uradnik Hutterjeve tekstilne tovarne v Melju. Poročal je g. Fran Hrastelj, ravnatelj Cirilove tiskarne. Priči sta bila g. dr. Alojzij Juvan, mariborski župan, in ženinov brat g. Gvidon Beniger, polkovnik v Skoplju. Mlado poročenemu paru naše iskrene čestitke!

Nesreče.

Lokomotiva mu je odrezala naogo. Na koroškem kolodvoru za premikanje v Mariboru je skočil kurjač Ivan Novak s premikaškega stroja, da bi se povspel na lokomotivo tovarnega vlaka. Po skoku je zgubil ravnotežje in je padel na tračnice. V trenutku padca je še imel toliko duhanjskega, da se je s svojo palčko odvil

predmestju zemljišče, na katerem se bodo naselili salezijanci in ustanovili zavod za zapuščenno delavsko mladino.

Prepoved točenja alkoholnih pijač rekrutom. Mariborska policija je prepovedala zbog preprečenja izgrediv točenje alkoholnih pijač rekrutom in sicer od 17. do 26. aprila. Tudi v Trbovljah je prepovedan vojaškim novincem alkohol dne 14. t. m. zvečer in naslednji dan, ko odhajajo rekruti v vojaško službo.

Nov stavbeni biser v Halozah. V Majšperku v Halozah je lastnica velike tovarne strojil postavila na grob svojemu preminulemu soprogu prekrasno kapelico. Na dan obletnice smrti g. tovarnarja Kubrichta je blagoslovil kapelo in oltar naš prevzvišeni škof g. dr. Ivan Tomažič. S tem svojim dejanjem je hotel poudariti, kako tudi osebno ceni in spoštuje rodbino Novak-Kubrichtovo, ki je s svojo podjetnostjo za stotine rodbin v gornjih Halozah dobrotnica, ki jim daje pošteno delo in zaslužek in tako obstanek, kakor ga ima le malo rodbin v naših ostalih delih Haloz. Pri blagoslovlitvi je Prevzvišeni v nagovoru naglašal, kako je krščanska vera ustvarjajoča sila v dobro in za napredek človeštva, kako odrešilno rešuje za posameznika in celotno človeštvo tudi za ta svet razna socijalna vprašanja. Po blagoslovlitvi je naš nadpastir daroval prvi sv. mašo za pokojnega v tej kapeli ob asistenci dekana Ozimiča in Sagaja ter šestih drugih okoliških župnikov in duhovnikov. Nova nagrobna kapela je po zamisli in delu gospe Kubricht-Novakove pravi biser stavbene umetnosti. Izgotovljena je v najlepšem baročnem slogu. Ravnotako je oltar v soglasju s celozgradbo prava umetnina. Pokojni tovarnar Kubricht je želel počivati tukaj v naših Halozah, kjer je ustvarjal njegov duh ter delila neštete dobrote njegova radodarna roka. Popotnik! Če greš v Majšperku mimo nove tovarne strojil, kjer brné stroji in se giblje stotine pridnih delavnih rok, da s poštenim delom preskrbljajo sebi, svojim in drugim obstanek, tedaj obiži tudi kapelo, vabečo s svojo kupolo in križem, ki je nastala iz ljubezni do moža, kot sina bratske čehoslovaške zemlje, ki je prišel k nam in postal naš vzgojitelj-dobrotnik!

Pojasnjena prvotno zagonezna smrt. V Placarjih pri Sv. Urbanu pri Ptujju je služila pri Selmajerju Ana Bohl. Deklo jo našli zjutraj pri hlevu mrtvo in zadaj za ušesom je imela potplutbe. Radi govoric, da gre morda za zločin, so truplo sodno raztelesili in dognali, da je Bohlova nenadoma umrla vsled otrpnenja srca in se je pri padcu na tla udarila na glavi.

Najdena utopljenka. V Dravinji pod Ptujsko goro so našli 8. t. m. truplo mlađega dekleta, ki še ni bilo dolgo v vodi.

Aretacija radi sleparije s hranilno knjižico. Jurju Pihler v Ptujju sta ponudila moški in ženska v nakup hranilno knjižico okrajne hranilnice v Konjicah. Knjižica se je glasila na ime Marije Novak z vlogo 11.340 Din. Pihler je knjižico natančno ogledal in opazil, da se glasi vloga na 1340 Din, ne pa na 11.340 Din. Ponarejevalec je potvoril številko in besede z različnim črnilom. Policija je moškega in žensko, ki sta poskusila sleparijo, zaprla.

Slika ljudske bede. V ljubljansko bolnico se je zatekel 47letni Tomaž Rozman, stanujoč v Krnici pri Gorjah blizu Jesenic. V Ljubljani so ga odklonili, ker je bil preslab za operacijo. Podal se je na Jesenice, kjer je ostal v bolnici Bratovskih skladnic. Še isti večer po prihodu je bruhnil kri iz želodca in umrl. Položili so ga v mrtvašnico v bolnici in obvestili svojce. Prišli so trije neznanci in bolniški strežniki jim je odprl mrtvašnico. Ko se je strežnik vrnil, da bi zaklenil mrtvašnico, ni bilo ne neznancev in ne mrlja. Eden si je naložil mrtvega na ramo in odhitel z njim pod železniški most, kjer je že čakal voz. Mrlja so odnesli in odpeljali v domač kraj sorodniki umrlega, da so si na ta način prihranili takso, katero je treba plačati, če se prepelje mrlja iz ene v drugo občino.

Sadjarsko in vrtnarsko zborovanje v Ormožu. Sadjarsko in vrtnarsko društvo v Ljubljani priredi po svojem odposlancu v Ormožu v Kletarski dvorani v nedeljo dne 26. aprila, ob pol 9. uri dopoldne, za vse podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva iz ptujškega in ormoškega okraja veliko sadjarsko in vrtnarsko zborovanje o organizaciji in delu, pripravljanju sadja za trgovino, sadni trgovini, domači porabi sadja, željah, predlogih in sklepih podružnic.

Kako slabo se godi dalmatinskemu malmu kmetu, nam dokazuje dejstvo, da prodajajo v Šibeniku 6—7 kg težka jagnjeta po 12 Din komad.

Nemška zrakoplova. Iz Friedrichshafna ob Bodenskem jezeru javljajo, da se je podal nemški zrakoplov »Grof Zeppelin« (LZ 128) na velikonočni pondeljek na letos prvo vožnjo v Južno Ameriko. Zrakoplov »Hindenburg«, o kojega povsem posrečenem poletu v braziljansko prestolico smo poročali, je sprejel v Pernambuko 18 novih potnikov in je bil 9. aprila že na povratu iz Južne Amerike preko Atlantskega oceana nazaj v Friedrichshafen.

Madžari in dvoboj. Madžarska gospoda je še vedno mnjenja, da je dvoboj ne samo dokaz viteštva, marveč tudi najpripravnejše sredstvo za rešitev političnih sporov. Tako je nedavno nastal spor med madžarskim ministrskim predsednikom Gömbösom in vodjem stranke malih kmetov Tibor Ekhardtom. Ker se je slednji čutil razžaljenega vsled neke opazke ministrskega predsednika, je zahteval zadoščenje z orožjem. Določene so bile pištole. V torek v velikem tednu se je vršil dvoboj. Oba dva sta tako visoko merila, da ni bil nobeden zadet. Tako je čast rešena, oba dva pa sta ostala cela. Koza živa in cela, in vendar volk sit.

Italijansko veliko bombno letalo je padlo pri vežbanju v zalivu v Neaplju v morje in je utonilo 5 mož posadke.

Mussolinijev delodajalec umrl. V Luzani v Švici je umrl v starosti 67 let mesar Charles Depoli, ki je bil leta 1905 Mussolinijev delodajalec. Mussolini je bil tedaj, kakor je znano, socialistični preganec in se je preživljal kot delavec v Luzani. Mesar Depoli mu je plačeval pri prosti hrani in stanovanju mesečno 30 frankov. Pri mesarju je ostal Mussolini eno leto, nato je menjal službo, nakar ga je tudi Švica izgnala radi neljubega političnega delovanja.

Francozi kupili Napoleonovo sabljo. — Francoski vojni muzej je kupil zgodovinsko Napoleonovo sabljo, ki je bila v Berlinu, za 130.000 frankov.

sko Napoleonovo sabljo, ki je bila v Berlinu, za 130.000 frankov.

Prvi april v Aurori. Mestece Aurora v severnoameriški državi Illinois je proslavilo prvi april posebno častno. Sklenili so za prvi april, da bodo predali za en dan vse javne urade mlademu ženskemu spolu iz Aurore. Aprilski župan je postala 24letna gospica, policijski šef pa njena 23letna prijateljica. Nova mestna uprava se je takoj oprijela dela. Tekom predpoldne 1. aprila so bili pod ključem vsi samci iz Aurore. V zaporih so jih zaslišali o vzrokih njihove pomanjkljive skrbi za občo blaginjo. Izpustili so jih šele, ko so plačali odkupnino v sklad za nepreskrbljene deklice. Nič ne bi bilo razdrlo občega zadovolja 1. aprila v Aurori, če bi ne bil izbruhnil požar. Koj po pojavu požarne nesreče se je prostovoljno in predčasno umaknila ženska mestna uprava in pribrezli so na pomoč moški gasilci.

Amerikansko potniško letalo ponesrečilo. Pri Uniontownu v severnoameriški državi Pennsylvania je padlo na tla potniško letalo. Ubila sta se oba pilota in 9 potnikov. Samo trije potniki in med temi ena ženska, so ostali pri življenju.

Romanje na Trsat in izlet z ladjo po morju na prekrasni otok Rab, bo letos o binkošti pod zelo ugodnimi pogoji. Iz vseh krajev Slovenije so že priglasi romarji. Tudi vi se boste udeležili tega romanja, če preberete podrobna pojasnila, ki jih pošlje vsakmur zastoj pisarna: »Po božjem svetu«, Ljubljana, šentpeterska vojašnica.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepica, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič.

20 milijonov 336.502 rednih knjig je do sedaj razposlala Družba sv. Mohorja svojim udom. Če se letos še niste priglasili, storite to takoj, da ne ostanete v jeseni brez naših knjig.

Kruh »Turist« od Feiertaga je najboljši k prekaženemu mesu. Dobite ga: na Betnavski cesti 43, v trgovini Skaza v rotovžu v Ulici X. oktobra 4.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Šušteršič: Naš gozd, 40 Din. — Pregelj: Fantje na vasi, 20 moških zborov po narodnih motivih, broš. 16 Din. — Koliko sme odvetnik računati, knjižnica »Slovenskega gospodarja«, zvezek 7, 5 Din. — Storm-Pregelj: Jezdec na srcu, novela, 12 Din. — Dr. Pregelj: Osnovne črte in književne teorije, broš. 24 Din. — Dr. Korošec-Dr. Krek: Zgodovina in sistem rimskega zasebnega prava, prvi zvezek, 1. snopič: Splošni nauki, viri, osebno in stvarno delo, vez. 116 Din. — Dr. ing. Vidmar: Moj pogled na svet, vez. 120 Din. — Nebeške rože 7. zvezek. Daruj se Bogu, broš. 20 Din. — Meško: Pasion, 16 Din. — Gregorin: V času obiskanja, broš. 26 Din.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča novosti: Dr. Keilbach Wilhelm: Die Problematik der Religionen, eine religionsphilosophische Studie mit besonderer Berücksichtigung der neuen Religionspsychologie, broš. 49 Din. — Dr. Metzger: Katholische Seelsorge der Gegenwart, ein Buch aus dem Leben unserer Zeit, broš. 62 Din. — Siepe Josef: Nachahmung Mariens und goldene Bulle, Predigtentwürfe für Marianische Kongregationen, broš. 36.40 D. — Pfleger: Geister, die um Christus ringen, broš. 88 Din. — Trefzger: Wir fragen die Kirche, broš. 28 Din. — Grimm: Siehe da deine Mutter, Marienbucklein in 32 Predigt-Lesungen, broš. Din 37.80. — Svoboda: Die junge Kirche, broš. Din 16.80. — Kalaš: Die Welt für Christus, broš. Din 47. — Wo die Gottesmutter lebte, broš. 27 Din.

Obžalovanja vredni slučaji.

Tatvina, ki gre v milijone. Mariborske železniške delavnice imajo svojo livarno, v kateri rabijo dragoceno kovino zlasti za ležaje. To kovino ali kompozicijo so dobivale mariborske delavnice iz Niša in so bili posamezni kosi po 4 kg opremljeni s posebnimi znamkami. Kompozicija stane železnico 65 Din 1 kg, dosega pa v zasebnem nakupu ceno 100 Din 1 kg. Več oseb je izmikalo omenjeno kovinsko zmes iz železniške livarne in jo je prodajalo po 10—12 Din 1 kg livarni bratov Wudler v Melju in še neki drugi tvrdki. Pri preiskavi pri Wudlerjevih so našli originalne kocke kovine iz Niša, dasi so navadno Wudlerji prelivali kocke, da je bila zabrisana sled tatvine. Brata Wudler sta prodajala kompozicijo po 20 do 25 D židom v Zagreb ter v Sarajevo. Zagrebški in sarajevski židje so državni železnici ukradeni kovino zopet prodajali železniškim delavnicam v Nišu, odkoder je romala v Maribor, kjer so jo kradli. Dosledaj so ugotovili, da je železniška uprava oškodovana za tri milijone dinarjev. Omenjena svota bo še narasla, ko bodo ugotovljene podrobnosti. Policija je zaprla oba brata Wudler, njunega očeta in delavce, ki so zaposleni v livarni železniških delavnic. Krivdo osumljenih delavcev bo ugotovila preiskava.

Okradena čevljarska delavnica. Na Pobrežju pri Mariboru, v Spesovem selu, so vdrli neznanci v čevljarsko delavnico Jožefa Kebra in so mu odnesli gotovih čevljev ter usnja za 20.000 Din.

Podlegel poškodbi. V mariborski bolnici je umrl 36letni posestnik Ivan Polančič iz Žikarc pri Sv. Barbari v Slov. gor. Pred nekaj dnevi ga je udaril njegov sorodnik v prepiru z motiko po glavi in mu je prebil lobanjo.

Zlobna roka podtaknila ogenj. Dne 6. aprila ob 7. uri zjutraj se je nenadoma pojavil rdeč petelin na gospodarskem poslopju posestnika Jurija Bergleza v Gerčji vasi pri Ptuj. Nekoliko pred izbru-

hom ognja sta vstopila v Berglezovo kuhinjo dva potepuha, ki sta nočila na škednju ter sta hotela imeti od gospodinjke zajutrek. Ker še ni bilo kuhano, sta šla k sosedu in sta ga vprašala, če v tej vasi pogosto gori. Koj za tem je pri Berglezovih že gorelo. Poslopje je zgorelo do tal, z njim pa tudi mlatilnica, veterni mlin in razno orodje. Škode je 30.000 D. Gasilci so morali črpati vodo na daljavo 430 m.

Neprestani požari na Dravskem polju. Dne 4. aprila je izbruhnil požar pri Kirbiš Andreju v Prepolah, uničil mu je gospodarsko poslopje in vse gospodarsko orodje. Ogenj se je razširil na sosedno poslopje posestnika Rojič Jakoba in mu delno poškodoval nezavarovano poslopje. V kratkem času treh mesecev je to že četrti požar: Kalčič Ivan, Trniče; Lešnik Anton, Rošnja; Krepfl Franc, Sv. Marjeta in Ekart Ivan, Prepole. Razen Franca Krepfl so vsi pogorelci bili zavarovani pri naši Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani, kateri se tem potom zahvaljujejo za takojšnjo pomoč in točno izplačilo zavarovalnine in jo vsem posestnikom toplo priporočajo.

Vlom v cerkveni nabiralnik. Od Sv. Lovrenca na Dravskem polju poročajo: Zločinska roka je tudi v naši cerkvi siloma vlomila cerkveni nabiralnik pri oltarju, kar se je šele te dni ugotovilo, ker na zunaj ni bilo nič opaziti. Žalostno znamenje žalostnega časa s telesno in duševno bedo!

Iz obupa prostovoljno v smrt. Obešenega so našli 47letnega kočarja Matevža Tomaniča iz Bukovcev pri Ptuj. Nakopal si je v vojni živčno bolezen, tlačili so ga dolgovi in še žena se je morala radi bolezni zateči v ptujko bolnico. Vse te okoliščine so natirale reveža v obup.

Vlom v župnišče pri Sv. Križu pri Ljutomeru. V noči od cvetne nedelje na ponedeljek je imelo naše župnišče neprijeten obisk. Neki tat, kateremu mora biti župnišče precej znano, je s pomočjo lestvice pri oknu nadstropja vdrl v dekanovo sobo in je poiskal denar, kolikor ga je na-

šel. K sreči je bil ves denar za Družbo sv. Mohorja, ki je bil prej v tej sobi, že odposlan. Druge reči je pustil tat nedotaknjene. Tat ne bo imel sreče, ker je odnesel tudi oni denar, ki je na cvetno nedeljo bil darovan za božji grob v Jeruzalemu.

Tik pred poroko prostovoljno v smrt. V Bevškem pri Trbovljah si je vzel v duševni zmedenosti tik pred poroko življenje 40letni rudar Franc Dolenc.

Prijet in zaprt pod sumom rop. Koncem meseca marca je bil v noči nasilnim potom odvezet posestniku Slugi pri Sv. Križu pri Litiji znesek 5000 Din. Orožniki so sedaj zaprli Franca Lipec iz Rače, ki se je zadrževal v samotni dolinici Pasjek med Savo pri Litiji in Zagorjem. Lipec je imel že 15krat opravka s sodnimi zapori. Preiskava bo že dognala, če je res tudi on izsilil v noči 70letnem Slugi 5000 Din.

Uboj. 23letni Janez Raztresen, posestniški sin iz vasi Planina pri Vrhniku, je na veliki četrtek smrtno zabodel v prepiru in spopadu zaradi dekleta tekmeča Franca Malovrha iz Butajnov v šentjoški fari nad Horjulom. Raztresen se je sam javil orožnikom.

Vojna v Abesiniji se bliža koncu.

Z ogromno premočjo svoje tehnike se je posrečilo streti italijanski vojski odpor abesinskih čet na severni fronti, kjer je prevzel poveljstvo nad armado sam abesinski cesar. Najhujše orožje, proti kateremu se Abesinci ne morejo braniti, so italijanska letala, ki so zmetala na tisoče ton eksplozivnih in plinskih bomb na abesinske postojanke, napadajo pa abesinske čete tudi s strojnimi kamni iz nizke višine. Zadnje dni so italijanski letalci z bombami uničili mesti Harar in Džidžigo, prvič pa so bombardirali tudi Addis Abebo, kjer so porušili radijsko postajo in razbili hangarje za abesin-

Očetov greh.

Razgrnil je spise in nadaljeval:

»S testamentom vred je sprejelo sodišče tudi listek, na katerem stoji, da bo neznanec zadevo prijavil višjemu sodišču, ako se je okrajno sodišče ne loti. Kljub preiskavi nismo mogli ugotoviti, kdo je ta listek napisal. Toda to nas zanima šele v drugi vrsti. Predvsem je tu testament, o katerem ni dvoma, da je pravi. To je oporoka Jožefa Hribernika, po domače Dvornika v Podkraj, ki jo je napisal 15. maja 18... torej štirinajst dni pred svojo smrtjo. V njem stoji tole: Svojo kmetijo, vso zemljo, vse, kakor stoji in leži, zapuščam kot glavnemu dediču svojemu nezakonskemu sinu Juriju Močilniku. Izplačati mora moje sestre sinu Jozanu Jakopiču štiri tisoč goldinarjev, Cenci Mlinar, ki je že od mladega pri hiši, pa tisoč goldinarjev.«

Vse je prevzelo silno razburjenje. Eni so si kaj pošepetali, drugi so se ozrli na Tevža, ki je pobesil glavo in bil blede ko smrt. Zdaj jo bo skupuh grdi izkupil!

Kdor bi bil Blazinko ostro pogledal, bi bil videl, da je ni nič iznenadilo, pač pa so se ji usta porogljivo raztegnila.

Kakor da ga je iz neba treščilo, tak pa je bil Jurij Močilnik, mojster »Krištof«. Oči je izbulil

15 kakor vol, ruse je grizel, kakor da jih bo požrl, z glavo je majal: »Krištof moj nebeški, sedem sonc in mesecev štirinajst, Krištof nebeški!«

Tedaj je velel sodnik:

»Mir! — Vas, Matevž Jakopič, vprašam, ali priznate ta testament, ki ga je napravil vašega očeta ujec?«

»Če je pravi, ga moram priznati,« je stisnil Tevž iz sebe, ne da bi dvignil glavo.

Sodnik se je čudil, da ni zahteval testamenta, č bi si ga ogledal. Zato je vprašal:

»Ali ste vedeli, da je testament kje?«

»Ne, tega nisem vedel,« je poudaril Tevž.

»Ali ve kdo od navzočih, kje je bil testament vsa ta dolga leta, ali pa, kdo ga je sodišču poslal?« je vprašal sodnik in se ozrl naokrog. »Kdor bi znal pokazati sled, bi dobil nagrado.«

Ljudje so se zganili, stopili v gruče in se potihoma pogovarjali; toda kaj pravega ni vedel nihče.

»Kdo pa je bil zadnje dni največ pri rajnem?« je sodnik poizvedoval.

»Tale tukaj — Cenca Mlinar, zdaj Blazinka,« so je oglasil mojster Krištof; »ta je bila zadnje čase noč in dan pri njem.«

Tedaj se je Blazinka grdo zarežala:

»Da, da — jaz sem seveda testament skrila, da bi ob svojih tisoč goldinarjev prišla, kaj?«

100, 250, 350, 450, od 190 naprej 220, 300, 400, 500
moške kamgarn obleke za birmance pomladni damski plašči

Slovenska Krajina.

Vprašanje tihotapstva v Slovenski krajini. — Tihotapstvo v obmejnih krajih cvete že dolga leta sem. Vsi napor obmejnih straž in oblasti so skoro brez uspeha. Vedno znova se sliši o kakem ustreljenem tihotapcu. Že mnogo jih je podleglo v tem nevarnem poklicu. Vendar jih pa ne drži prav ničesar nazaj, da se ne bi znova podajali v življenjsko nevarnost in tako povzročali svojcem razne sitnosti. Posebno avstrijska meja je vabljiva točka za tihotapce. Da bi pa beda silila te ljudi do prepovedanega posla, je izključeno, ker se po raznih dosedanjih znakih sodeč, lotijo tega posla le taki, katerim redno delo smrdi in jim je ljubše pohajkovati. Tudi dobiček pri tem poslu je včasih tak, da skoro ni vredno omenjati. Tvegati življenje pa tudi ni pravilno za bori zaslužek. Mnogi so že nasledili poklicnim tihotapcem in tvegali življenje ali vse imetje in si tako onemogočili redno življenje. Jasno pa je, da se tihotapci boje poštenega življenja. Svoji obrti so slepo udani in tekom let so se že marsikaj naučili. Celo organizirajo se družbe, ki potem prenašajo blago čez mejo in ga razpečavajo med ljudstvom. Zlasti saharin, kresilnike in kamenčke za kresilnike radi prenašajo čez mejo. Zato bi bilo nujno, da se organizira odpor proti tihotapljenju v zaledju, ne na meji, in pokazati je treba ljudem v posebnih okoliščinah škodo, ki jo povzročajo tihotapci državi. Vsaka posamezna občina bi morala poskrbeti kontrolo vseh sumljivih občanov in jih stalno imeti v nadzoru. Uvedle naj bi se posebne legitimacije, ki bi jih naj občine dajale zastoj svojim občanom v slučaju odhoda iz okolice domače vasi. Pred seboj moramo končno imeti blagor vseh ljudi in zaježiti ta nevaren povojni val, ki zahteva vsako leto na desetine človeških žrtev pri tem nedovoljenem poslu. Vse predolgo se je molčalo o tem in končno bi bil že čas, da se zgane oblast in zatre ta nevarnost. S tihotapstvom se ustvarja samo gotovo število delomrznežev, katerim je pošteno delo strup in življenjski križ.

še druga reč je pri tem. Tihotapci so oboroženi. V slučaju, da jih zajamejo obmejni organi, se lotijo orožja in streljajo, ne da bi pomislili, da pri tem lahko koga ubijejo. Ali se ne ustvarjajo na ta način nevarne družbe, ki se polagoma lahko pretvorijo v tatovske ali roparske? Treba je pri tem na to pomisliti in zato je nujno, da se tihotapstvo omeji.

V ZASTARELIH SLUČAJIH ZAPEKE, SPREMLJANIH PO HEMOROIDIH IN OTEKLINAH
 je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita tudi v malih količinah, pravi blagoslov.

FRANZ-JOSEFOVA

voda milo učinkuje in zanesljivo odpira, a tudi po daljši uporabi nikdar ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Cene živine. Od leta 1928, odkar se je pojavilo med našim kmečkim ljudstvom padanje cen pri živini, se je stopnjevalo siromaštvo od vasi do vasi. Naš kmet, ki je izključno od dohodkov pri prodaji živine kril gospodarske potrebe pri svojem domu, je prihajal v vedno težje škrupce. K temu ga je zajela še kriza in tako je začel životariti. Po drugih predelih se je gospodarstvo še nekam dvigalo in kljubovalo, saj dohodki s kmetij niso prihajali samo iz živine, temveč tudi iz vinogradov, sadovnjakov in gozdov. Zadnja leta so bile cene živini tako nizke, da se pri prodaji živine niso krili niti stroški pri plačevanju davkov, kaj še, da bi se oblekla družina in krila druge potrebne izdatke. Zato je pač bila tudi posledica, da je veliko naših ljudi odšlo v Francijo. Sicer se sedaj organizirajo kmetje, da bi se cene dvignile. Vprašanje je pa, če se bodo obdržale, saj je producent navezan na konsumenta in obratno, in prav radi tega je vprašanje, na kako višino je možno sploh dvigniti cene živini, da bi se odpomoglo našim kmetovalcem, ki bi s svojo pridnostjo res zaslužili primeroma dobre cene pri živini, ker jo gojijo res z vso vnemo. Najhujše je pač to za naše kme-

tovalce, da države, ki izvažajo našo živino, ščitijo pač svoje kmetovalce in radi tega so cene naši živini vsled visokih carin možne le na podlagi nizkih cen. Če bi pa industrijske države pristale na znižanje uvoznih carin naši živini, bi vsekakor cene živini naglo poskočile in bi se dvig cen pri nas ne samo olajšal, temveč tudi utrdil. Želimo iz srca, da se naši kmetje rešijo iz obupnega objema krize in stiske.

Avstrijski hitlerjanci sami izvršujejo tajno izrečene smrtnne obsodbe.

Avstrijska vlada ostro stopa na prste hitlerjancem, ki se pa vkljub prepovedi hitlerizma tajno organizirajo in ogrožajo od časa do časa javno varnost. Zelo mnogo hitlerjancev je v Avstriji zaprtih, zopet drugi so zbežali v Nemčijo, ali so se pa zatekli v našo državo. Med hitlerjanskimi begunci na našem ozemlju je tudi nekaj takih, ki so navadni zločinci in so se poslužili prepovedi hitlerizma za pobeg pred roko pravice. Da je naša slednja trditev resnica, je razkrila ter dokazala mariborska policija 8. aprila.

Prijeti trije begunci.

Pri Remšniku so pribežali k nam iz Avstrije trije begunci, ki so se izkazali s posebnimi legitimacijami narodno-socialistične stranke v Gradcu. Pripovedovali so, da so morali pobegniti radi političnega nasilja. Trojica se piše: 34letni pekovski pomočnik Schellauf, 25letni monter Fritz Godar in 22letni ključavničar Josip Wötsch. Vse tri so obmejne oblasti izročile mariborski obmejni policiji, ki jih je dala pod policijsko nadzorstvo ter so se lahko svobodno gibali po mestu, vendar pa je takoj začela poizvedovati o njihovi preteklosti. Dne 8. aprila je policija vse tri begunce aretirala in po daljšem zasli-

»Jasno je,« je rekel sodnik, »da je skril testament nekdo, ki mu je to koristilo. To more biti le Joza Jakopič.«

»Moj oče? Ne!« je dejal Tevž odločno.

»Joza gotovo ne!« se je usajal mojster Krištof.

»Joza je bil poštenjak.«

»Žal sodišče tega ne more verjeti,« je izjavil sodnik. »Čudno je le to, da krivec testamenta ni bil, ampak ga je hranil... Jaz si mislim, da je bil kole: Rajni je zaupal testament kakemu prijatelju, naj ga ta po njegovi smrti izroči oblasti. Ta prijatelj pa ni bil pošten in se je z Jozanom Jakopičem zmenil, da skrije testament, če mu Joza Jakopič zato dobro plača... Ali je komu od vas znan kdo, ki mu je rajni Jožef Hribernik posebno zaupal?«

Zopet je zašumelo med ljudmi, toda nihče ni vedel odgovora. Tedaj se je oglasila Blazinka, ki si je naglo izmislila laž, da bi za vselej odvrnila vsak sum od sebe.

»Gospod sodnik,« je dejala hinavsko, »ko ste to rekli, mi je prišlo na misel... Ne povem rada, toda ne maram, da bi mi vest kaj očitala... Rajni ujec so že imeli takega prijatelja. Ta je bil volar Aleš. Zdaj se spomnim, da so ga tiste dni pred smrtjo večkrat poklicali k sebi... In... in... saj nočem nič slabega reči o Jozanu, o Jakopiču, nimam vzroka zato — toda to dobro vem, da sta po uјčevi smrti večkrat skup tičala z Alešem.«

»Krištof!« je zagodnjel mojster krojač. »Mlad kmet se bo vendar imel kaj pomeniti s svojim hlapcem.«

»Ne, ne!« se je lagala Blazinka. »Tudi ponoči sta čepela kjé sama in sta si večkrat kaj namigavala.«

»Kje je ta Aleš? Kako se piše?« je silil sodnik.

»Pisal se je za Matvoza in je pozneje kupil Gradiško bajto. Pred petimi tedni je umrl.«

»Ali morete to tudi s prisego potrditi?«

»Če treba, da,« je trdila Blazinka, ne da bi trenila z očmi.

»Dobro! Potem je stvar jasna. Aleš je testament utajil, Joza Jakopič pa...«

»Krištof!« je presekala krojač sodniku hudo besedo.

»Ne more biti drugače,« je vztrajal sodnik. »Ta dva sta krivca. Aleš pa je dobil gotovo dobro plačilo, da si je mogel Gradiško kupiti. Ko je umiral, ga je vest nagnala, da je spravi testament pred sodišče.«

Navzočim je bilo vse jasno in so prikimavali. Edino mojster Krištof, Jurij Močilnik, ta je brundal in ugovarjal.

V Tevževi duši pa je besnel vihar.

Da se je mogla Blazinka tako lagati! In ljudje so kar vse verjeli. Ali je zdaj še smel molčati? Zdaj, ko je prišel testament na dan, očetovega greha ni bilo več mogoče skriti. Sramoti se ni bilo več kam

ska letala na letališču. Na severu so italijanske čete prodrle do jezer Tana in Ašangi. Posebno srditi boji so se vršili pri jezeru Ašangi, kjer je nastopila proti Italijanom abesinska garda pod osebnim cesarjevim vodstvom. Garda je najboljše oborožena vojaška enota od vseh abesinskih čet, vendar se je morala umakniti. Italijani so namreč poslali v borbo nove metence plamenov — male tanke, iz katerih brizga ogenj na 50 metrov daleč. Na jugu pripravlja general Graziani novo ofenzivo proti četam abesinskega rasa Nešibuja, ki so še edine ostale sveže in neporažene. Vse izgleda, da se bliža abesinska vojna h koncu in bo ne- guš najbrže kmalu za-

10, 12, 16, 24, 28, 45
svila za birmance

Anton M A C U N Maribor

ševanju je najprej vse priznal Godar, nato pa še ostala dva.

Ozadje aretacije in krivde.

Dne 31. marca so odpeljali v avtomobilu trije neznanci, ki so se predstavili kot policijski uradniki, iz Feldbacha monterja Hoferja. Hofer je bil svojčas hitlerjanec, a je baje pozneje oblastim izdajal imena najbolj zagrizenih avstrijskih narodnih socializmov. Šele čez par dni so našli Hoferja v malem potoku pri Cmureku blizu naše meje z vrvjo krog vratu in zadavljenega. Omenjeni Godar je izpovedal, da sta Wötsch in Schellauf zadavila Hoferja z vrvjo v avtomobilu na vožnji iz Feldbacha proti Cmureku. On je sedel pri šoferju in se umora ni udeležil. Med morilcema in žrtvijo se je vršila dolgo časa huda borba. Ko so odvrgli truplo, jih je neznani šofer odpeljal proti Luchanam, kjer so se izmuznili mimo av-

strijske obmejne straže in pribežali k nam.

Še nepojasnen zločin.

Dne 1. aprila so ustavili v Gradcu na ulici neznanci nekega Leopolda Kralika, sina bivšega lastnika sedajne mariborske tiskarne, pobili so ga na tla ter zavlekli v avto. V avtomobilu so v okolici Gradca Kralika ustrelili in so vrgli truplo v obcestni jarek.

Hofer in Kralik sta bila na tajni seji vodstva narodno-socialistične stranke obsojena na smrt in določene so bile osebe, ki so izrečeno smrtno obsodbo na opisani način izvršile.

Hoferjeve morilce imajo in jih je policija že izročila okrožnemu sodišču v Mariboru; kod in kje se skrivajo Kralikovi rablji, bodo že naše ali avstrijske oblasti razkrile.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Lovrenc na Pohorju. Na belo nedeljo dne 19. t. m. priredi tukajšnje Kmečko bralno društvo v Katoliškem društvenem domu ob 3. uri popoldne vojno dramo »Stilmondski župan«. Igrali bodo člani mariborskega ljudskega odra. Vabimo vse, da si to krasno igro ogledajo!

Zgornja Polskava. Prosvetno društvo »Skala« je izkazalo z zelo lepim sporedom čast svojim materam na materinskem dnevu 25. marca. Pri-srčne deklamacije in kot uvod krasno izvajana »Prisega materi«, nas je zadivila. Skupina deklet je prisegla zvestobo skupni materi »Sloveniji«. Sledila je drama v 4 dejanjih »Bele vrtnice«, ki je bila prav dobro podana.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Bi pa bila zares krivica za naše matere in njihove otroke,

če ne bi poročali, kako lepo proslavo so na Marijin praznik naši mali materam pripravili. Z lepimi deklamacijami in prizorčki so jih slavili in jim tudi zapeli ljubke pesmice — resne, ganljive, a tudi veselo o »Vančku-zaspančku«, ki pa zdaj že Dominus vobiscum poje. Zelo primerno so se oddolžili tudi duhovnim materam, svojim vrlim gospodičnam učiteljicam, posebno gospodični Mariji Osenjakovi, ki so ji v hvaležnosti za njeno skoro 40 letno požrtvovalno vzgojno delovanje izročili majhen spomin. Najmanjše so se pa še posebej postavile kot »Tri mamice«.

Šmartno pri Velenju. Vrhunec letošnje igral-ske sezone bo uprizoritev lepe sodobne dramske igre »Podrti križ«, ki jo bo priredilo tukajšnje Prosvetno društvo na belo nedeljo 19. aprila ob 3. uri popoldne v društvenem domu v Šmartnem.

Frankolovo. Katoliško prosvetno društvo »Slomšek« priredi na belo nedeljo v Društvenem domu popoldne po večernicah ob treh igro »Črna žena« v štirih dejanjih.

prosil za mir. Italijani so že objavili mirovne pogoje: Abesinija mora sprejeti pogodbo, ki je bila že leta 1896 pred porazom pri Adui sklenjena med Italijo in Abesinijo. Po tej pogodbi bi pripadlo Italijanom veliko ozemlja, nad ostalo Abesinijo pa bi imeli pokroviteljstvo, tako da bi stvarno postali lastniki cele velike abesinske države. Abesinski cesar naj bi bil obdan od italijanskih svetovalcev.

Italijani gradijo z vso naglico ceste v osrednjo Abesinijo.

V zadnjem času je poveljstvo italijanskih inženerskih čet zelo pospešilo gradnjo cest, ki vodijo v osredje Abesinije. Dograjena je av-

ogniti; da, še desetkrat hujši se je pokazal greh, kakor je bil v resnici. Danes, jutri gotovo bodo že vsi v Podkraju vedeli povedati, kak je bil stari Dvornik in s kakim grehom na duši je legel v grob. Ne, ne! Zdaj mora govoriti! Zdaj mora očeta opravičiti! Mora!

Ves razburjen je bruhnil iz sebe:

»Gospod sodnik, ne verjemite tej lažnivki! Jaz vem, kako je bilo s testamentom.«

»Vi ste vendar rekli, da ne veste za testament,« je dejal sodnik strogo.

»Nisem vedel, da je še kje; toda to, kar je v njem, mi je bilo znano! Nekaj tednov, preden so umrli, so mi oče vse povedali. Ni kriv Matvozov Aleš, tudi moj oče ne toliko — kriva je ta!« — Pokazal je na Blazinko. — »Ta je očinemu ujcju ukradla testament in je mojega očeta nagovorila, naj ji dajo tri tisočake, pa bo pismo skrila. Moj oče je dolgo niso hoteli poslušati, nazadnje jih je pa le premotila.«

»Lažnivec! Oderuh!« je zahreščala Blazinka, ki je vsa prebledela in se stresla. »Gospod sodnik, ali ne čujete, kako se laže? Najprej ni o testamentu ničesar vedel, zdaj pa vse ve. On si je obdržal krivični denar. Tat pa lažnivec pod enim klobukom vedrita.«

»Prisežem lahko, da je resnica, kar govorim,« je rekel Tevž.

Sv. Jurij ob južni žel. Tiho a vztrajno dela šentjurska mladina. Ni treba naštevati posameznih sestankov, ki jih imata obe kongregaciji, fantovska in dekliška, fantovska katoliška akcija in prosvetno društvo, na katerih se naša mladina izobražuje in vzgaja v načelni jasnosti za življenje. Omenimo med prireditvami samo igro »Črnošolec«, ki jo je priredila fantovska kongregacija; sprejem v dekliško Marijino družbo na praznik dne 25. marca s kratko duhovno obnovo. Živimo v času, ki zahteva močne vere in jasnosti v načelih, da bomo vzdržali v današnji zmedi. Zavedamo se, da nas bo rešila vera in življenje po naukih katoliške cerkve, ne pa ime. — Na cvetno nedeljo in veliki petek so peli cerkveni pevci Kimovčev slov. Pasijon.

Šmarje pri Jelšah. Odkar nam je notranji minister g. dr. Ant. Korošec pred desetimi meseci odprl naše prosvetne domove, se je naše »Prosvetno društvo« prav marljivo poprijelo dela, tako fantovski, še bolj pa dekliški odsek. Z veseljem ugotavljamo, kako rada se naša mladina zbira pri sestankih in kako navdušena je za plemenitejšje boljše prireditve. Toda sredi dela nas je v teku dobrih 14 dni dvakrat sklicalo nezaželjeno vabilo: »Pridite v Dom, da se poslovimo od svojih dveh odličnih članov g. Jožeta Kokalj in g. Antona Trebše, ki sta poklicana v svoji službi na odličnejša mesta: G. J. Kokalj k Stolu sedmorice v Zagreb in g. A. Trebše k okr. cestnemu odboru v Ljubljano.« Polnoštevilno smo se zbrali obakrat in vsakemu posebej priredili za slovo spominsko proslavo z govori, simboličnim prizorom in pevskeimi točkami. Poslovitvena prireditve — preprosta sicer, a iskrena in prisrčna — naj bi povedala, kako hudo nas je zadelo, da izgubimo dva naša odlična moža in člana. Malo nas je in imamo malo naših tako požrtvovalnih izobraženih mož; in še to majhno število se krči. Kar strah nas je. Težko nam je toliko bolj, ker čutimo ob slovesu še bolj, kako tesno nas je vezala vez enega duha in enega srca, in da bomo zelo občutno pogrešali njuno pomoč, ki sta nam jo doslej tako nesebično nudila. Brez najmanjšega preti-

»Kar tako vam sodišče prisege ne da,« je pripomnil sodnik. »Najprej morate vse pojasniti, kaj in kako vam je oče povedal.«

Tevž zdaj ni več okleval, ampak je vse na drobno povedal, kar je vedel od očeta, in ni pozabil omeniti, kako je Blazinka očetu trdila, da je testament zažgala; očitno pa ga je spravila, da bi ga imela kakor orožje v rokah. Tekom let je izsilila od očeta precej denarja; zadolžnice je sicer podpisala, vrnila pa ni ničesar. Tega denarja se je z obrestmi vred nabralo okoli sedem in dvajset tisoč dinarjev; za ta znesek jo je pred osmimi tedni terjal. Ker ni vedela kaj, je poslala testament na sodnijo — kdo drugi kakor ona?! —, da bi na tak način zahtevala svoj delež iz testamenta in še bogve koliko obresti in odškodnine.

»Gospod sodnik, to je vse zlagano! Ali ne vidite, kako hoče po sili očeta oprati in mene obdolžiti? Tožim ga za razžaljenje časti!« je vpila Blazinka.

»Tiho zdaj!« je zapovedal sodnik. »Govorili boste, ko vam bom dal besedo.«

Tevž je pripovedoval, koliko je oče prestal, da ni imel mirne ure in da je od same bridkosti zbolel. Ponoči ga je večkrat hotelo zadušiti; ko je čutil smrt pred durmi, se je odločil, da pojde k sodniji in da tu vse pove. Na poti, tam pri onem znamenju pod Dvornikom, se mu je razvezal jezik. Le s težavo

ravanja moramo o njih poudariti, da nista bila katoliško-prosvetna samo v dvorani, temveč ravnotako tudi v življenju: kot značaja skozi-nsko, ki nista klonila pred nasiljem, in pa kot praktična katoličana. Brez dvoma sta dala tako naši mladini več, kot bi ji mogel dati v svojih govorih tudi najboljši predavatelj. Zavedamo se torej, kaj smo izgubili. Težko nam je. Toda

Bog ju kliče drugam. Gosp. Kokalj in g. Trebše, Vama iskreno častitamo! Obenem Vama iz dna duše izrekamo najtoplejšo zahvalo za vso ljubezen in delo, ki sta ga žrtvovala za izobrazbo naše mladine. Mladina vaju ne pozabi, ostane vama vedno hvaležna. Bog naj Vama pa da na Vajinih novih mestih veliko zadovoljstva, moči in zdravja! — »Prosvetno društvo«.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Slovenjgradec. Tukaj smo položili k večnemu počitku ob zelo obilni udeležbi Marijo Soklič, mater našega mestnega g. župnika. Pogreb je vodil in se je poslovil od blage rajne ob odprtem grobu g. monsignor in dekan Fr. K. Meško. Udeležilo se je spremstva na zadnji poti poleg ljudskih množic iz mesta ter okolice 8 duhovnikov, med temi župniki iz okolice, monsignor in profesor Vreže iz Maribora ter profesor Raznožnik iz Zagreba. Pevci so zapeli žalostinki pred hišo žalosti in grobu. Dobri rajni bodi Vsemogočni plačnik, sinu župniku naše sožalje!

Št. Janž na Drav. polju. Pri nas smo pokopali pri obilni udeležbi faranov vzorno Marijino družbenico Marijo Rehakovo iz Loke. Bila je velika dobrotnica farne cerkve, kateri je krasila oltarje redno vsak teden s cveticami. Bodi ji Bog plačnik. Nadalje smo spremili k večnemu počitku blago staro mamico in babico 79 letno Fideršek Ano iz Braunsveiga. Bila je verna žena in Bogu vdana vse čni življenja.

Grajena-Ptuj. V soboto 4. aprila smo pokopali v cvetu mladih let 15 let staro Antonijo Ribič. Bolehala je pol leta in je bila v bolnici v Gradcu, Mariboru in Ormožu, kjer je tudi umrla. Imela je neozdravljivo bolezen sarcom, ki ji je kljub vsem trudom zdravnikov podlegla. Bila je edinka, zato je tembolj težko za očeta; mama pa jo je že čakla na onem svetu, umrla ji je, ko je hčerka bila stara šele 8 let. Mirno spavaj, draga Tončka! Preostalem naše sožalje.

Noršinci-Šalinci pri Ljutomeru. Odprta noč in dan so groba vrata; tako so se odprla groba vrata v kratkem blagi materi uglednega posest-

nika Ludvika Brunčiča iz Noršinec in blagemu očetu njegove dobre žene Antonu Slaviču iz Šalince, ki je bil vobče spoštovan in priljubljen vsem, od blizu in daleč znanim ter prava stara kmečka korenina. Dobra pokojna mati Terezija Brunčič je bila dobra svetovalka v vseh gospodarskih panogah ter je znala marsikomu nasvetovati za obstoj in procvit gospodarstva. Blagi oče Anton Slavič je bil istotako v vsem svojem življenju ugleden kmetovalec ter je izročil po smrti svoje dobre žene vzorno posestvo svojemu sinu Francu, ki je pravi naslednik svojega rajnega očeta. Pogreba obeh rajnih se je udeležilo veliko število znancev in sorodnikov kakor tudi gasilski četi sta poklonili zadnjo čast ob odprtem grobu. Za njuno zemsko delo jima naj bo Bog plačnik. Naj počivata v miru!

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN ČREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čašico naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice, zaužite zjutraj na tešč želoдец. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Šmartno v R. d. Žalostni pogreb smo imeli pretekli teden. V Rožnem vrhu je na pljučnici umrl v najlepši moški dobi Martin Brežnik, ka-

SLOMŠEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomškovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravne tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas.

Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

teremu je pred pol letom strela ubila ženo. Trije maloletni otroci so tako postali sirote ter ostali sami brez očeta in matere. Kako je vsa župnija z njim sočustvovala, je pokazal lep pogreb. Na sedmini je nabral šmarčan Gašpar za dijaško semenišče 130 Din.

Zabukovje. Dne 28. marca je izdihnil svojo blago dušo Jožef Pajk, kmet v Lašah. Dasi-ravno je imel štiri razrede gimnazije, vendar je ostal zvest sv. katoliški Cerki in kmečki grudi. Bil je dober gospodar, skrben oče svojih otrok in miroljuben sosed. Kot predsednik konkurenčnega odbora se je veliko trudil s popravili cerkve in župnišča. Bil je vedno vnet pristaš Slovenske ljudske stranke, dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in ud Mohorjeve družbe. V njegovem verskem in političnem prepričanju ga ni moglo nič omajati, ne vojska in ne preganjanje. Zaradi njegove moštosti so ga spoštovali vsi ljudje, celo njegovi nasprotniki. Svojo triinpolmesečno bolezen je prenašal z veliko potrpežljivostjo. Četudi mu je bilo težko, zapustiti petero nepreskrbljenih otrok, ženo, 83 let starega očeta ter brate in sestre, vendar se je vdal v božjo voljo. Njegov pogreb je pričal, kako je bil pri vseh priljubljen. Naj počiva v miru! — Dne 31. marca pa je umrla pridna Marijina družbenica Marija Kunšek, po domače Kruhek. Bila je vneta za čast božjo. Kot šivilja je popravila in napravila več mašnih oblek in cerkvenega perila, vse za božji »lon«. Bila je lep zgled pobožnega krščanskega življenja vsem drugim dekletom. Gotovo jo je Bog zato v nebesih bogato poplačal.

ga je sin pregovoril, da ni šel sam sebe tožit, in mu obljubil, da bo on popravil, kar je oče zagrešil.

Vsi, ki so poslušali Tevževo izpoved, so se prepričali, da je govoril resnico.

»Toda vi niste držali obljube, ki ste jo dali očetu,« je dejal sodnik strogo; »vsaj čakali ste tako dolgo, da bi človek mogel dvomiti, ali ste jo sploh še mislili izpolniti.«

»Izpolnil sem jo; škodo sem že popravil,« je rekel Tevž.

»Kako?«

»Tiste male reči iz testamenta so izvršili že oče. Blazinki nisem ničesar dolžan, ker je itak več dobila, kakor ji je šlo. Ostane le še mojster Jurij Močilnik; temu pa sem tudi vse povrnil.«

»Ali je to res?« je vprašal sodnik mojstra Krištofa in ga ostro pogledal.

»Tevž, Tevž, kaj praviš?« je vzkliknil krojač razburjeno. »Jaz ne vem nič.«

»Ali niste dobili lani poleti štiri sto tisoč dinarjev?«

Krojač je raztegnil usta in oči, čudno je zarigal in komaj prišel do sape:

»Krištof nebeški in Golijat čeravzelj! Tak ti si jih poslal? Da, lani avgusta mi jih je prinesel pater Valerijan, kapucinar, in ničesar ti ni hotel povedati kakor le to, da je denar moj. Za noreca me je imel, ampak denar je bil pravi.«

»Odkod si ga dobil?« je vprašal Tevža župan.

»Za Dvornikovo.«

»Prodal si vendar šele jeseni.«

»Ne, že sredi julija. Vprašajte Križnika! Hotel sem vso reč skriti.«

»Zaslišati moram onega patra,« je odločil sodnik.

»Menda ne bo treba; saj imam potrdilo.« Pri teh besedah je segel Tevž po listnico, pobrskal v nji in nato ponudil krojaču neki listek.

»Krištof moj!« je lomastil mojster. »To je prav tisto pismo, ki sem ga dal kapucinarju — res! Doma imam še drugo; na tistem mi je pater napisal, da sem denar od njega dobil.«

»Zmenila sta se! Oba tičita pod enim klobukom!« je zavpila Blazinka. »Ta mojster je bil vedno na onegale strani. Lažnivca! Goljufa!«

Krojač je ves rdeč zahrpal:

»Kozja stara! Coprnica salabolska! Saj ti jih pokažem vseh štiri sto tisoč, ki jih imam naloženih. Odkod naj bi pa imel ta neznanski denar? Kapucinarjevo pismo tudi prinesem; tu pa je moje lastno-ročno, črno na belem, datum in podpis. Ali to ni dovolj?«

Molil je svoje potrdilo sodniku, potem ga je dal pričam. Ljudje so bili vsi iz sebe in so strmeli v Tevža, ki si je grizel brčice.

»Ali imate še kaj povedati?«

(Dalje sledi.)

tomobilska cesta, ki pelje iz Makale proti jugu. Ta cesta bo te dni podaljšana do mesta Kvoram.

Negušev avtomobil zaplenili Italijani.

Neki italijanski oddelek je pri zasledovanju pri jezeru Ašangi porazenih Abesincev zaplenil velik ter dragocen avtomobil, o katerem so Italijani prepričani, da je last abesinskega cesarja.

Oglasi

v „Slov. gospodarju“ imajo

najboljši uspeh!

Pobrežje pri Mariboru. »Praznično razpoloženje ustvarite, zato okrasite domove, okrasite kapelice in križe.« Tako nas je vzpodbujala Cirilova tiskarna v »Slovenskem gospodarju«. Da in kaj je lepše, kakor lepo okrašene kapelice in križi. Kapele in križi ob naših cestah in na križpotih in znamenja po poljih, to so znaki žive vere naših prednikov, ki so toliko teh božjih znamenj postavili Bogu v čast; so pa tudi našemu dobremu slovenskemu ljudstvu v ponos. Ali ni nekaj pristranskega, ko greš popotnik skozi tujo vas, pa te na najlepšem mestu pozdravi kapelica in greš po polju, pa stoji ob poti križ? In ena takih naših kapelic, okrog katere se suče lep del vselega razpoloženja, obhaja letos 90letnico obstoja, to je Mohorkova kapela na Zrkovski cesti na Pobrežju. Pozidana je bila leta 1846, kakor kaže letnica na pročelju. Je to ljubka kapelica z lepim kipom Marije z Jezuškom na oltarju. Tukaj se vrši že dolga leta velikonočni blagoslov na veliko soboto. In vse dni velikonočnih praznikov se pri tej kapelici strelja kakor malokje. Tudi letos so možnarji razglašali veselo Alelujo daleč naokrog in obenem oznanjali, da obhaja naša kapelica jubilej, da Marija že 90 let blagoslavlja vse, ki tod mimo hodijo. Mi jo pa prosimo, da nas blagoslavlja še naprej! — Popotnik.

Fram. Na Ješenci je dne 9. t. m. umrl Peter Leben, posestnik mlina, star 74 let. Veran sin Slovenskih gor, rojen pri Veliki Nedelji, zvest krščanskim načelom, je bil vedno naročen na »Slovenskega gospodarja«, »Slovenca« in Družbo sv. Mohorja. Kljub skromnim premoženjskim razmeram je dal svoje otroke v šole, tako da je sin Stanko kapetan v Skoplju, tri hčerke pa so učiteljice. Njegovo srce je bilo blago, roke radodarne za vsakega. Naj v miru počiva, njegovim ostalim naše sožalje!

Sele pri Slovenjgradcu. V našo lepo romarsko cerkvico smo dobili krasno pisanko: nov oltar Device Marije, veliko umetnino mariborskega kiparja g. Sojča. Dosedaj je visela na zidu samo lepa podoba Matere božje vnebovzete, umetniško delo dunajskega slikarja g. Schönbergerja iz leta 1851. Pod podobo je bil tabernakelj, sicer čeden, a že ves od črvov razjeden. G. Sojč je zdaj naredil okrog Marije širok okvir, valoveče oblake. V oblakih plavajo angeli. Eni trosijo nebeški Kraljici cvetlice, drugi ji igrajo slavo s citrami in trombami, tretji jo v ponižnosti molijo. Sredi med njimi pa stoji Devica s pobožno sklenjenimi rokami. Istotak umotvor je tabernakelj, ves bel, s pozlačenimi vratci. Vse skupaj je biser v lepem okviru stare cerkvice. Izrekamo pristrčno zahvalo vsem dobrotnikom: slavni banski upravi v Ljubljani, preč. g. dr. Jančiču, duhovnemu svetovalcu in župniku pri Sv. Petru v Savinjski dolini, velikemu dobrotniku naše cerkve že prej, zdaj spet, in vsem blagim dobrotnikom v domači župniji, v Slovenjgradcu in drugod. Naj Mati Marija vsem bogato povrne!

Sv. Anton na Pohorju. Na god sv. Antona Padov., to je 13. junija, se vrši pri nas vsako leto velik romarski shod. Od vseh strani pride na tisoče romarjev, ki bi radi opravili svojo pobožnost v naši cerkvi. Pa le prečesto se zgodi, da romarji skoro v cerkev ne morejo. In če so v njej, jih moti velikanski dirindaj okrog kramarskih štantov, ki so natrpani krog cerkve; posebno ob velikih vratih so nadvse vsiljivi. Zato je sklenilo cerkveno predstojništvo, da mora vsak kramar posebej zaprositi cerkev, predstojni-

štvo za prostor. Cerkveno predstojništvo bo določilo vsakemu kramarju posebej primeren prostor. Pri teh prostorih nima nobeden kramar kakšen privilegij ali zastarano predpravico, ker je ves prostor nadarbinski, torej je edini lastnik prostora vsakokratni nadarbinar, to je, župnik. Tudi se bo pobirala pristojbina pavšalno, še predno se prične kupčija. Red mora biti!

Sv. Anton na Pohorju. Pa že spet pohorski Anton! Kaj ne bi, saj imamo na lepem, razglednem hribu krasno in prostorno cerkev, ki bi bila v ponos vsakemu trgu in mestu! Da imamo tako prostorno cerkev, je vzrok vsakoletni veliki romarski shod na Antonovo, to je dne 13. junija. Na ta shod opozarja tukajšnje cerkveno predstojništvo vse štajerske, pa tudi izvenštajerske Slovence, posebno Korošce. Že tisočem dekletom je izprosil sv. Anton pridnega ženina. Pa tudi bolniki so našli že v neštetihih slučajih zdravja zase, pa tudi za živino. Škoda pa je, da so se nekateri shodi v naši romarski cerkvi opustili. Tako je pred leti prišlo veliko romarjev tretjo nedeljo po veliki noči za praznik varstva sv. Jožefa. Še bolj je bil znan romarski shod na binkoštni pondeljek, ko je prišlo več procesij; omenimo samo sosede Ribničane, ki so se na ta praznik imenitno postavili z dolgo procesijo, ki jo je vodil ribniški g. župnik. Poživiti hočemo ta dva shoda v čast sv. Antonu in v dušni ter telesni blagor romarjev, saj so časi v vseh ozirih še vedno težki in bridki. Na svidenje torej tretjo nedeljo po veliki noči, na binkoštni pondeljek, na Antonovo, na lepo nedeljo, dragi častilci sv. Antona čudodelnika!

Prihova. V tukajšnji romarski župni cerkvi stoji približno že 300 let leseni, umetno izdelani veliki oltar, ki mu ga ni para v celi lavantinski škofiji. Ta oltar, v katerem je upodobljena Marija, pomoč kristjanov, ki ima pod svojim plaščem zbrane upodobljene razne stane, se je že lani pričel nevarno nagibati proti cerkveni ladiji. Kaj je temu vzrok? V ozadju oltarja sta dva navpično stoječa, v zemljo zakopana hrastova stebra, na kojih je pritrjen ves nastavek oltarja. Ta dva stebra sta v vznjožju popolnoma strohnela. Ker oltar nima druge opore, se je nagnil naprej in bi se gotovo že porušil, ako ne bi ga lani z lesenimi trami provizorično podprli. Letos po veliki noči bo prišel g. Alojzij Zoratti, podobar iz Maribora, popravljat oltar. Blagoslovljen pa bo o veliki maši dne 15. avgusta t. l. Dobrotniki, podpirajte ga z darovi!

Velika Nedelja. Gornjegrajski sreski načelnik g. Matko Kandrič, ki je bil pokopan v Celju, je bil doma od Velike Nedelje, kjer je še to leto prebil trimesečni dopust. Užival je med domačini velik ugled in se je veselil kot sin preproste kmečke matere obče priljubljenosti. Sorodniki in znanci od Velike Nedelje bodo ohranili rajnemu stricu in botru trajno hvaležen spomin!

Sv. Sebeščan v Slov. krajini. Novi božji grob smo dobili. Izvršil ga je g. Sojč iz Maribora. Postavili smo ga ob stranskem oltarju. Krasno je bilo pogledati ta božji grob v rožah in lučkah. Motivne ure pred Najsvetejšim je imel Marijin vrtec, kar se je tuk. vernikov globoko dojnilo. — Na praznik je pomagal v tuk. cerkvi semeniški duhovnik g. Gregor Janez, prefe! z Maribora. — Prejšnji teden ponoči je izbruhnil ogenj pri šerugovih, vulgo Slisarjevih. Najbrž je kdo ogenj podtaknil. Škode je veliko. Gasilcem je pomagal dež in ogenj so kmalu omejili. Da se le ne pojavi zopet požigalec, ki je pred nekaj leti zažigal vsak drug mesec, dokler ga niso razkrinkali. — V nedeljo dne 26. aprila bomo obhajali glavno proščenje »toplo

Obolenja želodca.

Vsled uživanja prevročih ali premrzlih, premastnih ali preostrih jedil, prekomernega uživanja alkohola, nezadostnega žvečenja, nervoznih motenj prebave in vsled splošne slabosti nastajajo bolezní želodca, ki se pojavljajo v obliki pehanja-zgaga, bolečin v želodcu, slabosti, bljuvanja, želodčnih krčev, zaprtja in pomanjkanja apetita.

Zjutraj ali zvečer naj se popije skodelico Planinka čaja. Ta pospešuje s svojo bogato vsebino grenkih snovi pomnoženo izločevanje sline in želodčnih sokov; grenke snovi Planinka čaja ovirajo poleg tega tudi prekomerno vrenje, s čimer se doseže lahka, mirna ter gladka prebava in dobro čiščenje. Razen tega se je ogibati vsega, kar je povzročilo bolezen želodca, varovati se alkoholnih pijač, dobro prežvečiti jedila, ogibati se težko prebavljivih jedil in nervoznih razburjenj pred, med in po jedi.

Gospod, 63 let star, je trpel na želodčnih krčih, zgagi, čestem pehanju in večkratnem bljuvanju. Zdravljenje s Planinka čajem skozi štiri tedne in omejitev prevelikega uživanja alkohola je povzročilo mirno prebavo in želodčni krči so prenehali.

Gospodična, 21 let stara, imela je vsled splošne nervozne slabosti po vsakem obedu bolečine v želodcu, napade omedlevice in migreno. Zdravljenje s Planinka čajem skozi tri tedne je imelo za posledico zdravo prebavo in prenehanje želodčnih bolečin ter glavobola.

Reg. br. 529/36.

proško«, ki je znana po celi Sloverški krajini. — Pravila Prosветnega društva je kr. banska uprava potrdila. Kmalu bomo imeli občni zbor. — Šalamenski otroci bodo še nadalje hodili v šolo v Pečavce, namreč katoličani. Tako je odločila banska uprava v Ljubljani. Hvaležni smo za to banski upravi, zahvaljujemo se vsem, ki so nam pomagali, da smo to dosegli.

Peter Rešetar rešetari.

Sma šli na Pokljuko! Ko sem o praznikih hotel osebno voščiti glavačem JNS vesele praznike, ker je treba ob takih dnevih tudi sovražnikom dobro želeli, sem izvedel, da so šli na Pokljuko. Na Kranjskem se ne spoznam dobro, pa sem mislil, da so šli pod kljuko, pri nas pa pravimo pod ključavnico, zato nisem šel za njimi.

Niso bili zadovoljni! Z mojimi pisankami pa niso bili zadovoljni! Pucelj je kar naprej pisaril, torej ni imel mira, Kramerjevemu psu se je moja klobasa zaletela, Marušič je dobil namesto velikonočne številke »Glasa naroda« ono številko »Slovenca«, ki piše o revolucionarni okrožnici JNS, Pohorci niso mogli na Pohorje, ker so dobili velikonočni obisk zaradi okrožnice, — »Jutro« pa je pirhe celo zavrnilo, češ, da ima itak že dovolj rac na razpolago.

Katoliške akcije se bojijo! JNSarski prvaki se zadnji čas spravljajo na Katoliško akcijo in streljajo na njo z vsemi kanoni. Pa pravijo, da niso protikatoliški! Ti čudoviti kristjani mislijo, da se gre ritensko v nebesa in da je tisti pravi katoličan, ki čez katoliške ustanove zabavlja.

Kaj je komunizem? Prijatelj mi piše: Dolgo nisem razumel, kaj je komunizem. Zdaj sem se naučil pri JNS. V naši občini jih 35% ni šlo volit. Pucelj pravi, da so to njegovi, Marušič pravi, da so njegovi, Kramer pravi, da so njegovi. Niso pa ne od tega in ne od drugega, ampak so slučajno ostali doma.

JNS in narodnost. JNSarji so patentirani narodnjaki. Ta patent pa je mednaroden. Zato se naši JNSarji kaj radi družijo z nemškimi nacionalisti. Nekateri se zaradi tega škandalizirajo, toda to je vendar v redu! Pri nas držijo z Nemci, na drugi meji z Italijani, na Prekmurjskem z Madžari, s Slovenci pa vendar ne

morejo držati, ker po njihovem Slovencev več ni!

Priprave za 5. maj. Ker bo kmalu prišel 5. maj, obletnica slavnih jugoslovanskih volitev, se je treba na to temeljito pripraviti. Predlagam, da se povsod vršijo zopet volitve in sicer naj gredo zopet volit vsi tisti, ki so lani šli. Tako bi videli ob tej priliki zopet naše rajne, kako vršijo svojo politično dolžnost, videli bi mnoge, da so na volišču, dasi niso šli volit, videli bi zopet tiste znamenite ljudi, ki so znali

sporočiti pravi volilni izid, videli bi zopet vse one podatke, ki smo jih debelo gledali v raznih objavah. Mi hočemo obhajati 5. maj! Na dan z volilnimi akti!

Brez velike noči. Nekateri zaslepljeni Slovenci ne obhajajo z nami Velike noči. V vstajenje Kristusa ne verujejo, v vstajenje JNS in njihovih protikatoliško osmerjenih voditeljev pa ne upajo več.

Mesar zastopnik kmetov. To je vedno bilo, da je mesar zastopal kmeta pri živini takoj tam, kjer se začne zaslužek. Tako je tudi razumljivo, da je lahko Pucelj zastopnik kmetov, če tudi je glasoval proti predloženemu zakonu o kmetijskih zbornicah, ki bi morda določile, da bi kmeta zastopal kmet.

Konkurenca. Nekdo mi piše, da je začel Jan. Pucelj uganjati proti meni v »Jutru« umazano konkurenco. Ugovarjam: to ni res. Jaz nisem še nikdar rešetaril mrliča, pa bom tudi v bodoče pustil isto pri miru. Ta posel si je pridržal g. Pucelj.

Poslednje vesti.

Novice iz drugih držav.

Nenadna smrt predsednika grške vlade. Predsednika grške vlade Demerdzisa je smrtno zadela kap dne 13. aprila.

Nj. Vis. kneginja Olga, ki je te dni dala življenje tretjemu otroku — hčerki.

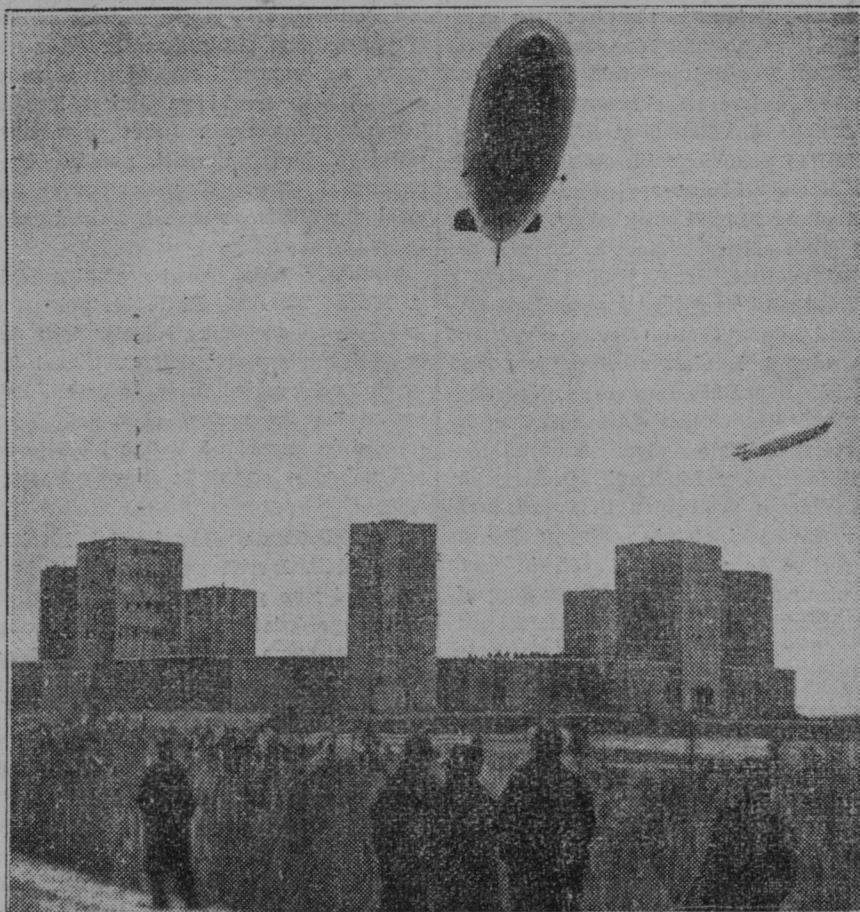
Martinez Barrio, začasni predsednik republike Španije.

Novi angleški generalštabni načelnik je postal sir Cyril Deverell.

Parada fašistične mladinske organizacije »Ballila« ob desetletnici obstoja pred Mussolinijem.

Nemška zrakoplova »Hindenburg« in »Grof Zeppelin« nad grobnico maršala Hindenburga v Tannenbergu na Pruskem.

Bolezni jeter in žolča.

Jetra imenujemo veliko žlezo, ki leži na desni strani človeškega drobovja. Jetra proizvajajo žolč, to je zelenkasto-rumeno, grenko tekočino, ki se nabira v žolčnem mehurju; od tu se izliva v tenko črevo in je za prebavo največje važnosti. Radi tega pride vsled obolenja jeter, kakor tudi vsled zastoja delovanja jeter ali zamašenja jeter, bolezni žolča, žolčnih kamnov (ki povzročajo hude bolečine) vedno do težkih prebavnih motenj, zaprtja, splošne telesne slabosti, lenivosti črevesja, oslabiljenja, a dostikrat tudi do zlatence, rumene kože, bljuvanja in pomanjkanja apetita.

Dnevno enkrat je piti Planinka čaj, ki vsled vsebujočega natrija pospešuje tvorjenje zdravih žolčnih sokov, vzdržuje kri lahko tekočo in hrani rdeča krvna telesa. V glavnem se je treba hraniti z zelenjavo in sadjem, pije naj se posneto mleko, ogibati pa se je vseh težkih jedil, kakor mesa, jajc, maščobe in pa ostrih začimb ter alkohola.

Gospod, 35 let star, je več mesecev болоval na težki koliki žolčnih kamnov, bil je zelo slabo in suh. Vsled štiritedenskega zdravljenja s Planinka čajem, kakor tudi hranjenja s pinjenim mlekom in rastlinsko hrano so prenehale bolečine, dobil je zdravo prebavo in se je tudi telesno zelo okrepil.

471

Reg. br. 529/36.

Domače novice.

Huda nesreča novega gasilskega avtomobila. Gasilska četa v Kamnici pri Mariboru je preizkušala 13. aprila predpoldne nov avtomobil v smeri proti Selnici. Na povratku je pri gostilni Golob vsled ovinka in hude brzine vrglo vozilo v obcestni kamen. Popokale so tri pnevmatike, avtomobil se je prevrnil in pokopal pod seboj osem gasilcev, od katerih so prepeljali štiri v mariborsko bolnico. Avto je močno poškodovan.

S hlevom vred zgorela. Pri posestniku Skerutu na Zgornji Polskavi je uničil ogenj hišo ter gospodarsko poslopje. Na pogorišču so našli zogleleno truplo gospodinje.

Smrtna nesreča v planinah. Na Kredarici pod Triglavom je smrtno ponesrečil 23letni pasarski pomočnik Stane Dolžar iz Ljubljane.

Pod vlak. Na veliko soboto se je vrgla pod vlak, ki vozi iz Ljubljane proti Vrhniki, 19letna tovarniška delavka Marija Gregorič iz Viča. Vlak je obupano deklino grozno razmesaril.

SHODI MINISTRA DR. KREKA

v ptujskem okraju na Belo nedeljo dne 19. aprila:

V jutro ob pol 8. uri: Sv. Vid pri Ptuj (Društveni dom).

Predpoldne ob pol 11. uri: Sv. Marjeta niže Ptuja (Slomšekov dom).

Popoldne ob pol 3. uri: Središče ob Dravi (Društveni dom).

Pridite!

Prireditve.

Rače. Dne 26. t. m. priredi podružnica SVD v Račah na šolskem odru ob treh popoldne Petančičev zaloigro »Guzaj«. Ker je čisti dobiček namenjen za podvig sadjarstva in podružnice same, prosimo prijatelje sadjarstva k obilni udeležbi!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na belo nedeljo dne 19. aprila vprizorijo tomaževski cerkveni pevci romantično spevoigro »Darinka« v treh dejanjih. Na sporedu je tudi enodejanka »Botra Nerga«, kupleti, razni šalji pri zori in petje.

Kapela pri Radencih. Ker se je morala proslava materinskega dne, ki jo je nameraval prirediti »Pomladnik rdečega križa« kapelske šole dne 25. marca t. l., vsled nepredvidenih ovir preložiti, se omienjena proslava vrši na belo nedeljo dne 19. t. m., ob petih popoldne v zdraviliški restavraciji pri g. Maršiku v Radencih. Proslava bo prav zanimiva in ginja.

za

birno

Sternecki

CELJE 24

9 50

SVILA

19—

VOLNA

56—

SEVIJOT

94—

KAMGARN

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Iščem majerja, prednost imajo z večimi delavnimi močmi. Ponudbe na: Liewald Klemen, Sv. Anton v Slov. goricah. 505

POSESTVA:

Prodam posestvo 9 oralov. Vzamejo se tudi hranilne knjige za nekaj, drugo po dogovoru. Naslov v upravi lista. 515

RAZNO:

Kalano, žagano in okroglo kolje za vinograd in sadna drevesa prodaja Gnilšek v Mariboru, Razlagova ulica 25. 520

Pohištvo, moške in ženske obleke, hlače, srajce, nogavice in drugo se najceneje kupi v Starinarni Julija Novak, Maribor, Krčevina, Aleksandrova cesta 6. 519

Pri Starinarju v Mariboru, Glavni trg 18 in na Koroški cesti 3 dobite najceneje ostanke svile, delena, belega, rujavega in plavega platna, cajga in volne za moške in ženske obleke, predpasniki, srajce, čevlje, nogavice vse velikosti, velika izbira eksforda in športinga za srajce, blago za blazine, pernice in madrace.

Zamenjam eno polkromatično trivrstno harmoniko b, es, as za kolo, vrednost 500 Din. Michael Veit, Brezovec 87, pošta Sv. Barbara v Halozah. 492

Semenski krompir original »Jubel« se oddaja tudi na drobno. And. Suppanz, Maribor, Aškerčeva 3. 516

Ne obupajte v tej denarni krizi, saj dobite v novi starinarni v Slov. Bistrici, Ljubljanska cesta 96, obleke, obuvala in vse potrebščine po najnižji ceni. 000

Linolej Din 38.—, voščeno platno Din 28.— in umetno usnje Din 52.— v veliki izbiri dobite pri Franju Novak, Maribor, Vetrinjska 7, in Koroška 8. 469

Modra galica. Vinogradnike obveščamo, da se prijaviti za modro galico pri Kmetijski družbi, Meljska cesta 12, telefon 2083. 506

Zastavne liste, zlato in srebro, kupuje Grajski urar Ignac Jan, Maribor. 466

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl v Ptuj. 264

Kolesa in dele kakor tudi gume kupite najceneje pri Jugu d. z o. z. Maribor, nasproti Narodnemu domu. 410

Širite „Slov. gospodarja“!

OBLEKE
PERILO
OVRATNIKI
NOGAVICE
KRAVATE
KLOBUKI
ČEVLJI
DEŽNIKI

Dospela sva, toda se danes morava k Lahu, da si obnoviva oblačila; že med potjo sva zvedela, da se tam kupi dobro in poceni, tudi za birmance!

Čivk, čivk!!

MARIBOR
GLAV TRG J. LAH

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice pri D. M. na Jez. v Prevaljah, ki se bo vršil v nedeljo dne 26. aprila 1936, ob treh popoldne v Farni vasi št. 15 s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje revizijskega poročila. 3. Poročilo načelstva in rač. pregledovalca. 4. Odobritev rač. zaključka za leto 1935. 5. Volitev načelstva in rač. pregledovalca. 6. Slučajnosti. — Opomba: Ako bi ob določenem času ne bilo navzočih zadostno število združnikov, se bo vršil pol ure pozneje občni zbor na istem mestu in z istim sporedom, ki je v smislu pravil sklepčen brez ozira na število navzočih članov. — Načelstvo. 511

Petančič Davorin:

Svele gore.

Povest.

Snubci so odšli na hitro, kakor ni bila navada. Tončka je postala na pragu in zrla za njimi. Iz naglice, s katero so odšli, je dognala, da se niso naredili. Ko so se postave zamaknile za hlev, je planila v neutolažljiv plač.

»He, kaj boš bečala, saj ni prišel po tebe. Z denarjem bi se rad sešel, ki ga pa ti nimaš.«

Miha je zdaj vrgel ženitev na stran. Na Tončko je še mislil včasih, pa misel, da je revna, mu je ogrdila njeno podobo.

»Saj dekle samo bi bilo, pa če ni denarja zraven, ne velja nič,« je sklenil zadevo in jo skušal pozabiti. Janez ga je podregnil:

»Tončka te pozdravlja.«

Obregnil se je nad njim Miha:

»Kaj boš pihal! Z beračico se ne bom ženil, pa tudi noben berač se ne bo pri nas. Saj nismo neumni.« Janez je dobro občutil, da meri nanj. Izginil je in ga več časa ni bilo na Gore. Tudi Lah se ni prikazal, odkar je Mara odšla. Nihče ni vedel za njegova pota.

Črni načrti...

Jesen se je tisto leto dolgo držala. Še po Vseh svetih so pasli po gmajnah in rebrih. Tudi Gorski so gonili živino na pašo, ker je Miha štedil z mrvo. Reber nad Dobravo je živo zelenela kakor trate v mladi, ker je bilo dovolj moče in sonca.

Lenčka je pasla v popoldnevu. Sonce je lizalo podnožje Orlice in risalo za sabo dolge, črne sence. Lenčka je ležala v travi in se trudila, da bi šivala. A ni ji šlo. Misli so ji uhajale v dobrovo in na stezo čez goro. Onega večera ni mogla pozabiti. Napolnil jo je z grozo in s studom do Janeza, ubijavca. Z dnevi in novimi dogodki pa je izginjala iz duše groza in pollaščalo se je je hrepenenje. Bala se je, a vendar želela, da bi se ji Janez zopet približal.

Krave so mulile travo vedno na enem mestu, le junec ji je nagajal. Zaletel se je z rebri k potoku in čez in se ril v kopino ostrozobo in zaraslo srahotinje. Lenčka je letela za njim, da bi ga obrnila, pa jo je prešinil strah, ko je stopila preko Dramlje. Strašna tema je zijala iz goste smrečine.

»Tam je očeta ubilo.« Zagomazelo ji je po vsem životu kakor mravljinci. Tedaj je še nekaj zavekalo komaj slišno in nerazločno. Potem je dobro čula Rolfov bevs in lajež. Skočila je v naglih skokih čez vodo in se pognala navkreber.

»Janez gre.«

Čakala je, pa se ni od nikoder prikazal. Lajanje se je oddaljevalo in končno utihnilo. Z bolečimi občutki se je spustila v travo in se mučila.

Ko je prišel večer, je začelo rahlo dežiti. Pognala je živino navkreber in se opiraje na palico napotila za njo.

»Ne bom več pasla na rebri,« se je odločila.

Oprezala je v strahu na vse strani.

»Česa se tako bojim? Saj ni nič!« se je prepričevala.

Pri Osojnikovem križu se ji je le zdelo, da se je temna postava zamaknila za znamenje. Odsopla se je, ker ji je v prsih burno bilo.

»Nekdo je.« Opotekla se je za živino in nehotela začela moliti, ko ji je tuja roka padla na ramo.

»Lenčka!«

Kriknila je in osvenela. Zdelo se ji je, da so ji odpovedale noge in da pada, a uho je dobro spoznalo Janezov glas.

»Tako-le je stopil pred očeta tisto noč!« jo je zbudilo v možganih.

Tudi Janez je trepetal: težko se je bil odločil za ta sestanek z njo.

»Samo to ti povem: nisem ga jaz ubil.« Spustil jo je in zdrknil v temo, ki je napolnjevala preseko med Špičkom in Gorami.

12

Njegova igra je bila dobljena, čeprav se tega sam ni zavedal. V Lenčki se je razživljal ta večer in njegova izpoved v dolga premišljevanja. In zave-rovala je zopet z vso dušo: Nedolžen je, Rolf se potepa po dobri za divjačino sam.

Janez se je vračal po gorski drči, po kateri so spuščali bukova debela z gore. Na Javorju je bleščala lučka pod križem.

»Čaka me!« je dognal in pospešil korak. Pod njim je polzelo, ker se je ilova zemlja prepojila z deževnico, ki je tekla po strugi v drči. Polglasno se je jezil Janez na se, na pot in na vreme.

»Ravno danes ta dež!«

V obraz mu je velo ostro od severa in ga hladilo.

»Če le ne bo sneg?« Ozrl se je nazaj v dolino in pregledal hribino, ki jo je že premeril. Čisto blizu njega za trnovim grmom je nekaj na globoko zadihalo. Lovca ni prestrašilo in naredil je korak proti grmu. Zašumele so vejice in po gozdu se je razlegel jokajoč glas. Janezu je šlo skozi dušo grenko in mrzlo ga je obilo po telesu. Začelo se mu je dozdevati, da je že slisal nekoč podoben glas. Spomin mu je privedel misel na noč, ko je ustrelil Rolfa. Zganil se je in krenil naglo v višino, kakor da bi ga preganjala divja zver. »Saj sem ga ustrelil! Rolfa.« Pred očmi mu je rastla venomer ustreljena žival. Od vseh strani so mu vpadale v glavo strašne slutnje. Domislil se je pasjih sledov, ki jih je ogledoval zjutraj okoli gradu. Omalovaževal jih je: »Psi se klatijo po noči okoli. Bogve čigav je bil.« Zdaj se mu je šililo prepričanje, da so bili Rolfovi sledovi.

Misel na ustreljenega psa ga je navdajala z grozo. Rolf mu je bil slaba vest...

Dirjal je, da ni čutil tal pod sabo in ni pazil na pot. Ko je dospel do vrha, ga je zazeblo po vsem telesu. Pri križu je sedel človek odet s črnim ogrinjalom čez glavo, v roki je držal svetilko.

»Saj ni bil Rolf! Morda je bil zajec ali lisica...« je vedel lovec, ko je ugledal svetlobo.

Človek s svetilko je vstal, vrgel ogrinjalo z glave in si ga ogrnil.

»Dolgo te ni bilo, Janez!«

»Pepe, ne zameri, da si moral čakati. Pot je polzka in brežina vzpeta, da mi je sapo jemalo.«

»Torej, hočeš, da ti povem načrt? Ostaneva tu, ali greva drugam?«

»Kam hočeva? Grad je daleč in tebi se mudi.«

»Ne, ne mudi se mi nikamor. Jaz ostanem pri tebi. Moram ostati radi načrta. Zato pojdiva! Noč je dolga in ne bo nama žal poti in hoje.«

Okoli luči so zamigotale snežinke.

»Prvi sneg bo padel. Pa ta ne bo dolgo, ker so tla mokra.« Zavihala sta si ovratnike in stopila od križa.

»Upihni luč! Bo boljše, če naju nihče ne vidi. Bogve, kaj bi si mislil človek, če bi naju srečal.«

Lah je upihnil luč in se oprijel Janezovega komolca.

»Pot, mi ni dobro znana, temno pa je kakor v rogu.«

Par metrov sta prehodila molče, kakor da bi se nobenemu ne ljubilo govoriti. Janez se je čutil nekam slabega, da je s težavo vlačil noge po blatni brozgi.

»Torej denarja rabiš, prijateljček. Za srečo svojo rabiš denarja. Brez denarja ni sreče, je že tako. Denar je že sam sreča,« je modroval Lah dobro premišljeno in pretehtano.

»Miho poznam. Ne dobiš od njega krajcarja, če bi ga tudi v koleno vrtal. Denar torej. Kako ga dobiti? Poznam tebe, Janez, zato ti bom povedal. Drugemu ne bi, ker taka pot do sreče ni za šleve.«

»Kako? Na kratko povej!« je silil Janez.

»Ne bodi siten kot podrepna muha. Poznaš cerkev gorsko? O, seveda. In monštranco si videl že, kelih... Sta vredna...«

Janeza je ustavilo.

»Kaj? Da bi...«

Lah je bil na to pripravljen.

(Dalje sledi.)

Italijanska armada v
vzhodni Afriki.

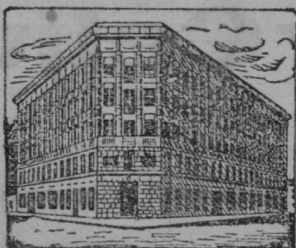
Slika o italijanski armadi, ki se bojuje z Abesinci v vzhodni Afriki, nam poda proračun za vojsko, ki je bil predložen zbornici. Po tem proračunskem poročilu je obsegala ital. armada proti Abesiniji 1. febr. 1936 8 divizij redne vojske, 6 divizij črnih srajc, 2 diviziji abesinskih domačinov, 27 bataljonov za posebne namene, vsega skupaj 350 tisoč mož. V to število pa niso všteti oddelki karabinierjev, konjeničstva, artilerije, trenaja, sanitetni oddelki, ker tozadevnega seznama Italijani nočejo izdati. Istotako ni všteti 60 tisoč delavcev, ki so zaposleni pri izgradnji cest. Pač pa iz vemo iz zbornici predloženega poročila, da so postavili saniteti 120 poljskih bolnic, 10 postojank za operacije, 5 skladišč za zdravila ter 125 razkuževalnih zavodov. Tren je postavil 215 poljskih pekarij. Inženerski oddelki so zgradili 1892 km brzojavnih in telefonskih zvez s 5500 telefonskimi aparati. Razen tega je še v obratu 1081 ra, dijo-oddajnih postaj. Pionirji so porabili za žične ovire 12.500 ton bo-deče žice, zgradili so 11 tisoč barak in 800 delavnic. Za moste so porabili 4900 ton železa. Do 1. febr. t. l. so izkrcali za vzhodno Afriko 87 tisoč oslov ter mul in 12 tisoč motornih vozil. Vse zgoraj omenjene stotisoče ljudi in ves vojni material so pre-peljali italijanski par-niki iz domovine v Af-riko v 400 voznjah.

Italijani organizirajo v zasedenem abesinskem ozemlju nove pokrajine. Italijanska civilna uprava je že uvedena v Gusleju in Go-raheji, sedaj organizirajo že gornji del pokrajine Ogađen, kjer posvečajo posebno pozornost razširjenju tehničnega gospodarstva. V pomoč domačinom je dovoljen brezplačen prevoz blaga od obrežja v notranjost zasedenega ozemlja.

RAZNO:

Redni letni občni zbor Ljudske hranilnice in posojilnice v Ormožu, r. z. z. n. z., se vrši v soboto dne 25. aprila 1936, ob 13. uri v združenih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje revizijskega poročila. 3. Poročilo načelstva in nadzorstva. 4. Odobritev računskega zaključka za leto 1935. 5. Slučajnosti. Če bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje drug občni zbor v istih prostorih in z istim dnevnim redom, kateri veljavno sklepa ne glede na število prisotnih članov. 513

Redni letni občni zbor Kletarskega društva v Ormožu, r. z. z. n. z., se vrši v soboto dne 25. aprila 1936, ob pol 15. uri, v mali dvorani Kletarske gostilne s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Čitanje revizijskega poročila. 3. Poročilo načelstva in nadzorstva. 4. Odobritev računskega zaključka za leto 1935. 5. Slučajnosti. Če bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje drug občni zbor v istih prostorih in z istim dnevnim redom, kateri sklepa veljavno ne glede na število navzočih članov. 514

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR
VLOM
STEKLO
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
ZVONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Za pomlad! Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno-barvni, »Paket serija S«, vsebina 15—21 m primo oxfordov, touringov in cefirjev za moške srajce, vsak kos najmanj 3 m, dalje »Paket Serija S/o« isto tako 15—21 m za ženske pralne obleke, dečke (Dirndl) v najlepših barvah, predpasniki itd. Vsak paket poštne prosto samo Din 107.-. Za isto ceno »Paket serija P«, vsebina 15—20 m platno, posteljina, žensko, moško in namizno perilo barvasto, ter »Paket serija P/I« 10—15 m istega najfinjšega belega blaga. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Daje najcenejše blago za vsa moška in ženska oblačila. Vzorci brezplačno.

„KOSMOS“
razpošiljalnica ostankov
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Za birmo

dobite veliko izbiro pri
Martin Gajšek
izdelovanje posteljnih
odej in slamnic, manu-
fakturna trgovina
Maribor, Gl. trg 1
pod Veliko kavarno.

21- 7- 4- 12- 19- 11- 7- 24-
Sternecki
CELJE

CENIK IN VZORCI ZASTONJ

Kupujte pri naših inserentih!

Kupujte domače blago!

Modra galica „SOLNCE“

Sporočamo vsem cenjenim odjemalcem, da smo uredili novo moderno tovarno za izdelovanje modre galice (bakrenega sulfata), ki jo pridelujemo v tolikih količinah, da moremo zadostiti vsakemu povpraševanju po njej.

Naša modra galica se bo prodajala pod znamko »SOLNCE« in bo imela zaščitno znamko: vinski list z grozdom in hmeljski list s hmeljskim sadežem.

Galica iz naše tovarne je prvovrstna, čist izdelek, ki ne zaostaja za najboljšimi svetovnimi in domačimi znamkami.

Našo galico so kemično preizkusili in analizirali:

1. Tovarna sama, ki je našla čistoče 99.67%
2. Kmetijska poskusna in kontrolna postaja v Ljubljani, ki je našla čistoče 99.77%.
3. Kemični institut Univerze v Ljubljani, ki je našel čistoče 99.98%.

Na podlagi teh analitičnih ugoditev jamčimo čistočo galice od najmanj 99.5%, med tem ko zahtevajo zakonski predpisi za promet z modro galico samo 98%, in je torej naša galica mnogo boljša, kakor to zahteva od nje zakon.

Nihče vsled tega ne more imeti nobenih predsodkov, češ, da naša modra galica, ki se bo prodajala pod znamko »Solnce«, ne bi v polni meri odgovarjala vsem zahtevam, ki se nanjo stavljajo.

Naša galica je mnogo cenejša kot inozemsko blago, je pa v kakovosti naša galica boljša. Vsled tega ni nobenega razloga za konzervativno zadržanje proti prvovrstnemu domačemu izdelku. 510

Metalno akcionarsko društvo Ljubljana

RAZNO:

Birmanska darila: ure, zlatnino, srebrnino, si oglejte, predno nakupite, veliko izbiri pri urarju J. Mulavcu, Maribor, Kralja Petra trg, most, Magdalena. 438

Priporočamo Vam, da kupite najboljše, najcenejše vse vrste blaga za obleke, perilo, usnje, kakor tudi vsa poljedelska semena, štajersko deteljo, lucerno, travno mešanico itd. v trgovini Klanjšek Fr., Maribor, Glavni trg 21. 497

Hranilne knjižice mariborskih, celjskih, ptujskih, ormoških, ljutomerskih in ostalih podeželskih hranilnic kupimo. Gotovina takoj. — Bančno kom. zavod Maribor, Aleksandrova cesta 40. Za odgovor 3 Din znamk. 425

Za veliko Celje si je manufakturna trgovina **Franc Dobovičnik v Celju** nabavila za spomlad in poletje ogromne množine vseh najrazličnejših vrst sukna in sploh vsega blaga za obleke od najcenejše do najfinejše kvalitete. Vse to novo blago se prodaja po brezkonkurenčnih, najnižjih cenah. Vsak, ki pride v Celje, naj si ogleda to novo preurejeno, veliko trgovino. **Evo dokaze:** 4 m sportnega sukna za fantovske obleke Din 52.—, 3 m špricstafa za sportne moške obleke Din 75.—, 3 m ševiotkamgarna za moške obleke ali ženski kostum Din 90.—, 3 m lepega vzorčastega sukna za moške obleke Din 120.—, 3 m modnega sportsukna za moške športobleke Din 165.—, 3 m modnega temno, vzorčastega sukna za moško obleko Din 195.—, 3 m finega volnenega kamgarna, modni vzorci v vseh barvah Din 300.—, 4 m oksforda ali bele platna za Din 20.—. Za neveste za celo obleko od Din 100.— naprej. Šivane odeje in moško perilo iz lastne tovarne najceneje. Priporoča se Vam za nakup blaga za moške in ženske obleke znana trdka 640

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica št. 15. katera Vam jamči za pošteno mero, najnižjo ceno in za dobro kakovost.

Autobusi in tovarne šasije Krapinske toplice

479

1 in pol do 2 tona

vse dobro ohranjene, jako primerne za manjši promet, se prodajo pod ugodnimi pogoji. Vprašanja pod »Izredna prilika« na upravo lista. 465

„SOKO“ OBLEKE

priznana najboljše, najcenejše, za birmance in botre, v največji izbiri zaloga v Mariboru, Glavni trg 11, J. Karničnik. 508

Inserirajte!

Izredni uspehi zdravljenja revmatizma, protina, išiasa, ženskih bolezni itd. Radio-aktivne terme in blato 43°C. Sezona od sredine aprila do sredine oktobra. Znižane cene, znatni popusti za čas pred in po sezoni. Pavšalno zdravljenje. Železniška postaja Zabok-Krapinske Toplice, od tam zveza z avtobusom. Brezplačen železniški povratek. Zahtevajte prospekte!

Zidake, strešnike

dobavi najceneje opekarna Ormož. 512

Za birmo

blago od 4 Din naprej dobite v 1425

TRPINOVEB BAZARJU, MARIBOR

Vetrinjska ulica 15. 1291

Okras za rakve

tapete, prte, tančice, galanterijo, pletenine, papir, božjepotne potrebščine, nudi najugodnejšo

DRAGO ROZINA, MARIBOR

Vetrinjska ulica 26. 504

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.